มาท 1

ท่านมาทแต้มจ้อนโทม

ท่านโชทนขึ้งทิด ปอทจอนความเจ้าฟ้า

1 นี้แม่นณ่าวใจเทง จึทเจ้าเชิญบุทดาชเจ้าฟ้า. 2 ลี้แม่นท่อชความได้แต้มไว้
ฟั้นฟึงจ้ท่านเอ๊ณาชา ฮู้ป่าวความเจ้าฟ้าว่า:

ให้เงิง! เทาได้โจ้ง ฮู้ใจ้เทาโปทอนท่าน
ฮู้นั้นจุ้ วู้นวาง ทาง ให้ท่าน.
3 แม่นเจ้ ฮู้แณท ทาง ป่าว่า.
ให้วู้นวาง ทาง ให้เจ้าฟ้า
ให้เชิด ทาง เจ้าฟ้านั้โปง.

4 โชทนขึ้งทิด ได้ออทฟ้าฮู้ทาง ป่า แข้วได้ป่าวความเจ้าฟ้า จึทวาง จ้ปาป ไน้ช, เพ่
เจ้าฟ้าจุ้ช่าง ปาป ให้. 5 ส่ทาง ทึ้ง ฮู้ลาช แท่ง เมง เชิญบุณา เจ้ม เท็ง เฟ้ด ได้เอาทนออท
โปทา ท่านโชทน เขาว่ามีปาป ไน้ช แข้วท่านโชทน ขึ้งทิมา ให้เขาฟั้ง แม่นี้ชีลาเน้.

6 ท่านโชทนนุ่ง เจ่ง ไณน โทขาทด้าเอาขาชฟั้ง ฟึ้ง แอว, ทินทึทแทนทึ้งนี้เฉิ้ง ทาง
เน้า. 7 ท่านได้ป่าวว่า, มีฮู้เป็นใหญ่เณ ณ้อชจุ้มาบุนทุ้ง, ณ้อชลี้เป่าด่าง ให้ม แท้ขาช
ทาชให้ท่านเจ้าท่าใด. 8 ณ้อช ได้เอานี้ขึ้งทิมา ให้พี่น้อง ทาท ท่านเจ้าฮู้นั้นจุ้เอาจู่
เจ้าณุนใจขึ้งทิมา ให้พี่น้อง.

ท่านโชทนเชิดทิดขึ้ง ทิมาให้เจ้าเชิญ

9 ทุ้ง มาเจ้าเชิญมาแต่บ้านนาณาเจ็ด ทึ้ง วาจิเจ้, ท่านโชทนได้เชิดทิดขึ้งทิมา
ให้ท่านเจ้าฟั้ง แม่นี้ชีลาเน้. 10 เม่เจ้าเจ้าเชิญณั้นโปทนั้น ท่านเจ้าได้เท็นท้อง ฟ้า
ไณออท, แข้วเจ้าณุนใจแปทเณ ไนทเณา ไจ้มาทาท่านเจ้า. 11 มีเจ้มาแต่เมง ฟ้า
ฮึนฟานว่า, ท่านเป็นบุทเทาทอท, เทาเม็ง มุนทึ้งท่านทาช.

12 เจ่นั้นเจ้าณุนใจได้ฟาท่านเจ้าเน้าโปทจ้ป่าป่อนฮึ้าน. 13 ป่อนนั้นฮู้โทท ฮี
ท้าชได้จุ้ใจ้ท่านเจ้าทอด จี้จิงมี้, ท่านเจ้าได้ฮู้ทึ้งฟึ้ง โท จ้ด ฟั้ง ป่า ทาท มีฟึ้ง แจุน
มาเงิง ท่านเจ้า.

มาท 1

เจ้าเยซูแตนทเอาสทุทงา

14 ท่านโยหนจึงปิดแข้ว, เจ้าเยซูจึงตีงูาขึ้เข้าวณ่าวใx เพง ความเจ้าฟ้าองท
xอน. 15 ท่านเจ้าองทว่า ทามจาวแท้นได้มาทอดแข้ว, แต่นเมงฟ้าลี้ได้มาขึ้, ให้วาง
ะ้งาง ไม้ช ค้นมาฟัง ณ่าวใx เพง ความเจ้าฟ้าองทxอน. 16 เมื่ท่านเจ้าทู่าง ขึ้งทิมทอง
ทุง งูาขึ้เข้, ท่านเจ้าเิ่นเห็นท่านณีโมนแท่ง ท่านอนเล็อาน้องาง ท่าน ทาง ต่วาง แท ชู่
ทอง เพ่เxาเป็นสทุทงา. 17 เจ้าเยซูได้องทเxาว่า ให้มาท่อชเขา, เขาจึงองทxอน
ให้พ้ง ท่านเป็นชู่เจ้งเจ้ เอาส. 18 เxาขึ้นวาง แท ะ้งท่อชท่านเจ้า.

19 เมื่ท่านเจ้าได้ทู่าง งท้อชงใหม่ ลี้เิ่นเห็นท่านชาโท โง แท่ง ท่านโยหนน้อง าช
เxาเป็นขุท าชท่านเณีเงิ้าช, เxาทาง ชู่ง แท ชู่ทง เข. 20 ท่านเจ้าได้แตนทเอาเxา,
เxาขึ้นงวาท่านเณีเงิ้าช อ้าชเxาเว้ทิงพ้ง สจ้าง ขึ้ง เข น้น แข้วงท่อชท่านเจ้า.

สงงชีทิเมา

21 ท่านเจ้าเห็ง ข่ามใจ้ได้เณ้างงทง เมงทาเป็นา อุม, เมื่ทอด มี้ลีเข่าเชีด วัท ท่าน
เจ้าได้งทาเขนงทิ้เขาองทxอนเxา. 22 พ้ง เป็นงพ่เป็นทาท ทาช เมื่ได้ เิ่นท่านเจ้า
องทxอน, เพ่ว่าท่าน เจ้าองทxอนเxา เณง ชู่ ลีวน ใหญ่, เข่าแงท พ้ง งณ องทxอน ชอง.
23 ทง เจ้ ชู่เขนงทิ้เขา น้นมีพี่งท งงชง ชีทิเมา มนแตนท นั้นว่า. 24 เชีญงท เมง
นาณาเข็ด เอ็ช, ท่านมา ทู้ง ทาว ทิงพ้ง น้อชเชีด ง้ง, ท่านจึมา ถิงงัวพ้ง น้อชอ่า ? ท่าน
แม่นชู่ ใด พ้ง น้อชลี้เณ้า โมท ในใจแข้ว ท่านแม่นชู่ใx่ เพง เจ้าฟ้า.

25 เจ้าเชีญงได้ท้ามมนว่า ทู่า นั่นแข้ว ให้ออนะ้ชู่นี้. 26 ชีท้าชเชีด ให้พี่งท น้น
ถิ้นทิง แตนทเx ง แพง นั้น แข้ว มนลี้ออนะ้พี่งท น้น. 27 พ้ง เป็นงพ่เห็นเป็นทาท ใจ
ทาช จี้ง ถามทนว่า, วัท นี้เป็นแนวใด , ท่านเจ้า มีลีวนองท ชีท้าช ลี้ฟัง. 28 แข้วเจ้นั้น
ความตี้ง เจ้าเชีญงได้ณาขึ้งงท่ง ตี้ง งูาขึ้เข้ น้น.

เจ้าเชีญปิ่นงงทาชสถิเรว้ง

29 เจ้าเชีญแท่งข่ามใจ้พ้อมทิง ท่านชาโท โง ท่าน โยหน, ได้ออน ะ้เขนงทิ้เขา งง

มาท 1

เขน ท่าน ณี โมน แท่ง อน เก็ อา. 30 แม่นาย ท่าน ณี โมน เข่า ว้น นอน ซู่, เจ๊ นั่น เขา โก้ ฉาย ความ ขุ่ ท่าน เจ้า ฟู่ ว่า เอ็ม ข้า ซู่ เข่า ว้น. 31 ท่าน เจ้า จี่ ง่าง โจ ณี่ มั ข้า ตั่น ณั่น แข้ว อ๊ท เจ็ง โจ๊ ลี้ ฮั่น ก๊ ข้า จี่ ง่าง ใช้ ฉ่อย เขา.

32 เม่ ลี้ มา ตาเว็น โตท แข้ว, เขา โก้ เอา ฮ เจ็ง ป๋โจ แท่ง ฮ ฉี ท้ เมา มา ทา ท่าน เจ้า. 33 ฮ เท็ง เม่ง เอา ทน มา จ๋าว ลี้ ป อ๊ ฉ๊ ฉ๊ ง่าง ทน ซู่ ก๋ หน้า เขน. 34 ท่าน เจ้า โก้ ปั่น ป๋โจ เขา ก๊ เว้ง ทาย ฮ โก้ ฉ๊ ป ฉี ท้ เมา ออท ทาย โต, ท่าน เจ้า เข่า ให้ พ๊ง ฉี ฉ๊าย นั่น ป๋าท ฉ๊ท ฉ๊อด, เพ่ เขา ขุ่ ท่าน เจ้า.

35 ตั่น เจ้า ก๋ง มัดซู่, ท่าน เจ้า โก้ ออท ฉ๊ เขน โจ ป๋อน ท่โม นั่น ท่าว โขว้ ซู่ ป๋อน นั่น. 36 ท่าน ณี โมน ทั่ ป พี่ นั่อง ว้าน ซู่ ท่อย ทน นั่น ลี้ ฉ๋าว ทา ท่านเจ้า. 37 เม่ ฉ๋าว เท็น แข้ว จี่ ง่าง ฉาย ความ ว่า พ๊ง เจ็น โพ่ ฉ๋าว ทา ท่านเจ้า . 38 ท่าน เจ้า จี่ ง่าง เว้า ทั่ ป เขา , ณุ่ม เขา ลี้ โจ ป๋าว ความ เจ้า หน้า ท่โ ข้าน ใช้ เขน จี้ นี้, เขามา ลี้ เพ่ อ๊ท นี้ ก๋. 39 ท่าน เจ้า โก้ โจ ป๋าว ความ ป๋อท ฉอน ขั้ง เขน โขว้ เขา พ๊ง เขา ท่โ ติ้ง ฉาย ก๊ แข้ว โก้ ฉ๊ป ฉี ท้ เมา ออท ทาย โต.

เจ้า เจี๊ ณุ ปั่น ป๋โจ ฮ เป็น เท้น

40 มั ซู่ ฉาย ฮ มา ทา ท่าน เจ้า เท้า เณ่า โจ้ แต่ ฉ๋ ท่าน เจ้า ฉ่อย ว่า ทาท ท่านเจ้า โขม ใจ ลี้ ฉ๊ เจ็ด ให้ ซู่ น้อย ก๊ ฉี้ ง่าง ใช ก๋. 41 เจ้า เจี๊ ณุ อั่น ฉุ เช ง่าง ซู่ นั่น. โก้ จี๊ด มั โจ ติ๊ด มน แข้ว เว้า ว่า, เขา โขม ใจ แข้ว ให้ ก๊ ฉี้ ง่าง ใช ฉ๋. 42 เจ๊ นั่น เว้ง เป็น เท้น มน ลี้ ก๊ ฉี้ ง่าง ใช . 43 แข้ว ท่าน เจ้า โก้ ป๋อท มน ว่า ให้ ออท โจ ป๋วน . 44 ทั่ ป ฉ๋ ง่าง ความ ตั่ม ว่า, ก๋า โก้ เว้า ให้ ซู่ ใด พ๊ง, ทาท ว่า ให้ โจ อ๊ า ง่าง มั่ ทั่ ป เฝ แง แท่ง ฉาย โขว้ เฉ่ง เณ่ ท่อย ความ โม เณ่ โก้ ป๋อท โว้, เพ่ เป็น จี่ ง่าง ว่าเจ้า โก้ ก๊ แป๋ท ใช แข้ว. 45 ทาท ว่า ซู่ นั่น เม่ ออท โจ แข้ว ลี้ ติ๊ง โทท ป๋าว ให้ อ๊ท นี้ เป็น ตั่ง ณา ข้ โจ, จ๋าว เจ็ด ให้ ท่าน เจ้า เข่า ท้ ทาง เณ่า โจ ทจ๊ง เม่ง โก้ ซู่ ทาง นอท ป๋อน ป๋ว, แข้ว ฮ ฉุ่ ป๋อน ฉุ่ ที่ โก้ มา ทา ท่าน เจ้า.

มาท 2

เจ้า เจี๊ ณุ ปั่ โจ ซู่ เจ็ง ฮ เป็น

มาท 2

1 จอง ขามมี้ ทุกท่าน เจ้าได้ ค้น มาเมง ทา เป็นา อุ่มใฆ่, เป็นไฟ่ได้ ในณ่าว ว่า ท่าน
เจ้าได้ มาเขน แข้ว. 2 เณง นั้นจึ่ง มี ทาช ฆ มาเต้าโฆม ทนจ้าว เข่า มีข่อนชู้ ฉุเณ้า ไป
แคม ปาท ทุ ค้ เข่าได้, ท่าน เจ้า ปอท ขอน ความ เจ้า ฟ้า ให้ เขา ฟัง. 3 มี ข้ ชาช ได้ ทามชู้
เป็นขี้มา ทา ท่าน เจ้า. 4 ทาท เขา เข่า เณ้า ไป ทา ท่าน เจ้า ได้ เฟ่ ทาช ฆ, เขา จึ่ง ทั้น ทุก
คาณี่ข่อน เจ้า เสี้ณุชู้ นั้น ออท, เม่ ทั้น ออท เป็นข่อง แข้ว เขา ค้ ข่อน เข่ ชู้ เป็นขี้นอนชู้ นั้น
ไข. 5 เม่ เจ้า เสี้ณุเห็น เขา เจ่ เณง นั้นจึ่ง เว้า ทั่ง ชู้ เป็นขี้นั้น ว่า, ขุท เอ้ช ปาปไฉ้ช ขุท
นั้นได้ ข่าง ให้ แข้ว.

6 แต่นได้ ขอนจอง นี่ง ชู้ ท้นมี ฆ หนึ่ ทุง ใจว่า. 7 เป็นข้ง ชู้ นี้จึ่ง เว้าแนว นั้น, เป็นวัท
ดุ ง่าช ทาช ปาง เจ้า ฟ้าแท้, ใช่ฉุ ข่าง ปาปได้, มีท่ เจ้า ฟ้า ข่าง ได้ . 8 เจ่ นั้น เจ้า เสี้ณุ ค้ ขุ
ในใจว่า, เขา ทุง หนึ่ ชู้ ทุง ใจ แนว นั้นจึ่ง เว้า ทั่ง เขา ว่า, เป็น แนว ใด พ้ง เจ้า จึ่ง หนึ่ ในใจ
แนว นั้น. 9 อนฉุ ปอท ชู้ เป็นขี้นั้นว่า ปาปไฉ้ช เจ้า ได้ ข่าง ให้ แข้ว, ขั้ ฉุ ปอท ว่า, ให้ ท่น
นั้น เอา เข่ เจ้า ทู่าง ไป, อนใด ฉุ ง่าช ข้ ทน. 10 พ้ง ท่าน ฉุ เณ้า ไมท ในใจว่า, ขุท ชาช ฆ มี
ค้วน ชู้ ทั้ง เมง ขุม ข่าง วัท ปาป ไฉ้ช ได้, ท่าน เจ้า จึ่ง ปอท ชู้ เป็นขี้นั้นว่า. 11 เขา ปอท เจ้า
ท่น นั้น เอา เข่ นอน เจ้า ไป เขน. 12 ชู้ เป็นขี้ค้ ท่น นั้น เอา เข่ นอน มน ออท ไป ที่ หน้า แต่น
ฆ ทั่ง ปาด, แต่น เขา ค้ เห็น เป็น ทาท ทาช จึ่ง เอา ทน ข้อง ทู เจ้า ฟ้า ทั่ง เว้า ว่า, ณุม เขา เข่า
เจ่ช เห็น แนว นี้ ข้ท เท่.

เจ้า เสี้ณุแต่ท เอา ท่านเจ้ ว้

13 เจ้า เสี้ณุได้ ออท ไป แคม ฆอง ทุง จา ข้ เจ้ ใฆ่ เป็นไฟ่ได้ มา ทา ท่าน เจ้า, ท่าน
เจ้า ได้ ปอท ขอน เขา. 14 เม่ ท่าน เจ้า ทุง ทู่าง ไป นั้น ได้ เห็น ท่าน เจ้ ว้ ขุท ท่าน อาจาดาช
นี่ง ชู้ ทั้ง พาน นี้ เขน เท็ป ทิวช, ท่าน เจ้า จึ่ง เว้า ทั่ง ท่าน เจ้ ว้ ว่า, ให้ มาท่อช เขา, แข้ว ท่าน
เจ้ ว้ ค้ ท่น นั้น ไป ท่อช ท่าน เจ้า.

15 เม่ ท่าน เจ้า ทิน เณ้า ชู้ ทั้ง เขน ท่าน เจ้ ว้ นั้น มี ฆ เท็ป ทิวช แท่ง ฆ ใจ จาน ทาช ฆ
ได้ นี่ง ข้ พาน เจ้าเสี้ณุ แท่ง ขุท ขอท ท่าน เจ้า, เฟ่ว่า มี ฆ ไป ท่อช ท่านเจ้า ทาช. 16 มี แต่น
ฆ ฟา ข้ ณาช เป็นได้ ปอท ขอน จอง เห็น ท่าน เจ้า ทิน เณ้า ทั่ง ฆ ใจ จาน แท่ง ฆ เท็ป ทิวช

เรา ได้ ทำ ตาม ๆ ท ของ ท่าน เจ้า ว่า, เป็น ร้อ ใน พื้น ท่าน จึ่ง กิน เก้า ทั้ง ส ใจ จาน แท่ง ส เท้ง ทิว ส. 17 เม่ เจ้า เสี ญ ได้ ยิน เลน นั้น จึ่ง เว้า ทั้ง เรา ว่า, ส ท้าวจ้น เป่า ดู้ ใน ทา ใน ชา ส เจ้ง จึ่ง ใน ทา ใน ชา เป่า แม่น เขา ดู้ มา แนท เอา ส ทู้ ดู้ ถ ทาท ว่า มา แนท เอา ส ใจ จาน.

ทิด ดี เป่า กิน เก้า

18 แดน ข่าว ใด้ ท่าน ใช้ ขน แท่ง แดน ฟา ข้ ณาช ดี เป่า กิน เก้า, แข้ว มี ส มา ดู้ ตาม ท่าน เจ้า ว่า, เป็น แนว ใด พื้น ข่าว ใด้ ท่าน ใช้ ขน แท่ง ข่าว ใด้ แดน ฟา ข้ ณาช เจ้ง ช ดี เป่า กิน เก้า, ๆ ท ของ ท่าน ถี้ เป่า ดี. 19 เจ้า เสี ญ ตอง เรา ว่า, เม่ เด้ เลช ใม่ ตู้ ชู้ ทั้ง เรา พื้น ดู้ ว้าน เลช ใม่ นั้น ดู้ ดี กิน เป่า ได้ ดวา, เลช ใม่ ชู้ ทั้ง เรา เท็ง นาน ที่ ใด, เรา ดี้ ดู้ เป่า ดี เท็ง นาน ที่ นั้น. 20 ทาท ดู้ มี มี้ ร เลช ใม่ ใช้ ร้ แข้ว เด้ นั้น ถ เรา ดู้ ดี เป่า กิน. 21 เป่า มี ชู้ ใด เอา ด้า ใม่ มา ชุ ง เร้ เท่า, ว่า เสี ด แนว นั้น เด้ ด้า ใม่ นั้น โทด เก้า ดี้ ดู้ เสี ด ให้ เร้ เท่า ณาด, แข้ว ข่อน ณาด นั้น ดู้ ทาท ออก ท้วง ใม่. 22 เป่า มี ชู้ ใดเอาเท้า ใม่ ใว้ ทั้ง โด ทั้ง เท่า, ว่า เสี ด แนว นั้น เท้า ใม่ ดู้ เสี ด ให้ โด ทั้ง นั้น ณาด ใน, เท้า ทั้ง โด ทั้ง ดี้ ดู้ ร้ ใน ท่อช ทน, เท้า ใม่ ดู้ ใร่ ใว้ ทใน โด ทั้ง ใม่.

มี้ ดี เป่า เสี ด วัท

23 มี้ ร ดี เป่า เสี ด วัท ท่าน เจ้า ได้ ทู่ง ดา โท ง นา ใน, พื้ ง ๆ ท ของ ท่าน เจ้า ดี้ ทู่ง ใน ท่อช เรา ได้ เด็ด เอา ทใน เก้า ใน ท่อช. 24 แดน ฟา ข้ ณาช จึ่ง ดู้ ตาม ท่าน เจ้า ว่า ให้ เจ้ง, เป็น แนว ใด พื้ ง ๆ ท ของ ท่าน เจ้า จึ่ง เสี ด ดิ ด ทิดจอง ห้าม มี้ ดี เป่า เสี ด วัท. 25 ท่าน เจ้า ตอง เรา ว่า, พื้ ง ท่าน ทู่ง เป่า ได้ ดุ ร้ท เท่ อา, อน ท่าน ดาวิด เสี ด เม่ เด้ อ้ด ชาท ดี กิน, ท่าน เท็ง ท่า ท้า น้อง ข้อง ชาช. 26 เม่ เด้ ท่าน อา ข้ อา ทา เป็น โทท ฟ, ท่าน ดา วิด ได้ เก้า ใน ข่อน ชู้ เจ้า ท้า, แข้ว กิน เก้า จี้ ทั้ง ด้าน ใน ท้อ เก้ เจ้า ท้า, จอง เจ้า ท้า ห้าม เป่า ให้ ใช กิน, มี ที่ ชู้ เป็น โทท ฟ จึ่ง กิน ได้, เป่า แข้ว ที่ นั้น ทู่ง ชั้ ให้ ท้า น้อง ข้อง ชาช กิน ใม่. 27 ท่าน เจ้า เว้า ทั้ง เรา ว่า, มี้ ดี เป่า เสี ด วัท แท่ง ใร่ ส, เป่า แม่น แท่ง ส ใร่ มี้ ดี เป่า เสี ด วัท. 28 เพ่ เลน นั้น ๆ ท ดาช ส จึ่ง เป็น เจ้า มี้ ดี เป่า เสี ด วัท นั้น ด.

มาท 3

ผู้ดาษ มีเงินขี้

1 ท่าน เจ้า ได้ ลัน เณ้า ไป เขน ณุม ใหม่, ข่อน นั้น มี ผู้ ดาษ ณ มี เงิน ขี้ เพื้ง ณ. 2 เขา ณอม เขื่ง ว่า ท่าน เจ้า ฉุ ขึ้น ปไ ผู้ นั้น ให้ ก ทไง มี้ ลี เข่า เสีด อัท ขั เข่า เพ่ เขา ฉุ ทา ขไง ลั้น ท่าว ท่าน เจ้า. 3 ท่าน เจ้า เว้า ทั่ง ผู้ เงิน ขี้ ว่า ตั้น นั้น มา ขึ้น ขู่ ที่ หน้า นี้. 4 แข้ว ท่าน เจ้า ดาม เขา ว่า, ทไง มี้ ลี เข่า เสีด อัท ฉุ้ เสีด อัท ก ขั ว่า ฉุ้ เสีด อัท ข้าง, ฉุ เอา ดู่ ไ เข็ง โว้ ขั ว่า ฉุ ลั่ง ดู่ ไ เข็ง ฉ้ ทาท ว่า เขา ท่ไม ขู่.

5 ท่าน เจ้า เขื่ง อ้อม ท่ไ เขา แข้ว ลั้ เข่า โขม ใจ, ท่าน เจ้า ณั่ ว ไน ทาง เพ่ ว่า ใจ เขา แท่ เงน ทิ่ง ทน. ท่าน เจ้า จั่ง เว้า ทั่ง ผู้ มี ขี้ นั้น ว่า ให้ ฮีด มี ออท, ผู้ นั้น ลั้ ฮีด มี ออท, แข้ว มี มน ขึ้น ก เณ่ง เท่า. 6 แฉน นา ขี้ ณาง ขึ้น ออท ไป ฉ้ เขน ณุม, เจ้ นั้น เขา ได้ โข วาน ทน ทั่ง พื้ง ฟ เข้ โขด โท อัท ท่าน เจ้า ว่า, ฉุ เสีด แนว ใด จั่ง ฉุ ณ้า ท่าน เจ้า ได้.

เสีน ไพ่ ขู่ ขึ้ม มน อ่ง ทไง

7 เจ้า เสี ณุ ได้ ออท ฉ้ ข่อน นั้น ไป ขน อ่ง ทไง วา ขี้ เจ้ พ้อม ทั่ง ขุท ออท ท่าน เจ้า, แฉน ฟ มา แท่ ตั้ง วา ขี้ เจ้ ตั้ง ขู่ ดาษ ได้ ไป ท่อง ท่าน เจ้า, 8 แฉน มา แท่ เมง เสี ขุ ณา เจ้ม, เมง อ ดุ มาษ, แม่ นั้ ขึ้ ดา เน้ เพื้ง ตา เว้น ออท แท่ง มา แท่ ใส้ง ใข เมง ทิ โขด แท่ง ณั่ ไดน. พื้ง แฉน นี้ ได้ มา ทา ท่าน เจ้า เพ่ เขา ได้ ใน อัท ท่าน เจ้า ได้ เสีด นั้น. 9 เม่ เท็น เสีน ไพ่ เอ้ ทาษ เณ้ง นั้น ท่าน เจ้า จั่ง ขอท ข่าม ใจ้ เอา เข มา ท้อน เอา เพ่ เข่า ให้ เสีน ไพ่ อ้ ขึ้ อ ทาษ. 10 ข้อน ว่า ท่าน เจ้า ได้ ขึ้น ปไ ทาษ ฟ ก เว้ง, แฉน เสีน เว้ง นั้น จาว ได้ ใข้ เณ้า มา เพ่ แอ่ ณั่ ท่าน เจ้า. 11 ฉี ข้าษ ได้ ท้ เมา แฉน ฟ นั้น, เม่ เท็น ท่าน เจ้า ลั้ ขุ ใข ได้ เท็ง แฉท ณั้ นว่า, ท่าน เจ้า เสีน ขุท ดาษ เจ้า ฟ้า. 12 ท่าน เจ้า ได้ ท้าม เขา ลัด เข่า ให้ เว้า ขอด ขู่ ท่าน.

ท่าน เจ้า เขท เอา ฉ้ ขึ้ ขอ ผู้ ขาม ใจ้ โว้

13 ท่าน เจ้า ได้ ณั้ น พุ เม่ โขม ใจ ผู้ ใด ลั้ แฉท เอา ผู้ นั้น แฉน เขา ได้ มา ทา ท่าน เจ้า. 14 ทาน เจ้า ได้ เขท ฉ้ ขึ้ ขอ ฟ โว้ แฉท เขา ว่า "ข่าม ใจ้ " ให้ ขู่ ทั่ง ท่าน เจ้า เพ่ ให้ เขา ไป ข่าว ลวาม เจ้า ฟ้า ขอท ขอน. 15 แท่ง ให้ เขา มี ลัวน ขั้ ขึ้ ออท ได้. 16 ท่าน ณั่ โมน, ท่าน เจ้า ใช่ ขู่ ใหม่ ว่า เขี้ โท, 17 ท่าน ชา โท โข ขุท ดาษ ท่าน เณ้ เขี้ ดาษ ท่าน โข่ ทน, น้อ ง ดาษ

ท่านชาโทโว เจ้าเสียญ ใจ่ ตู้ ใฟ่ว่า โวอาเนีเจ้ (ขุทฟ้า ถ้6) 18 ท่านอนเถ้อา, ท่านสี จ้ง, ท่านงาขา โงู โมมาช, ท่านมัถ ทูาช, ท่านโงู มา, ท่านชาโท โว ขุทอาขา ฟาช, ท่าน ทูาถาช, ท่านกั้โมนตู้ ทัท เมง 19 ตู้ถา อ๊ ณา ทา จ้ โอถ ตู้ ต้าน เจ้า เสียญ.

ตู่เรอนสิถ ทนจู้ ท่อชทนเข่าโถ้

20 แข้ว เจ้า เสียญโถ้ ต้น มาเรอน, เสียนโฟ่ ต้ มาเต้าโอม ทนใฟ่ จ้าว ท่าน เจ้า แท่6 ข่าม ใจ้ เข่า มี เถ้ ทิน เถ้า. 21 ทถ6 โว6 พี่ xาช น้อ6 ท่าน เจ้า โถ้ ถิน วัท นั้น เขา ต้ เอา ทนออน โว ถ้ ทัท ท่าน เจ้า โว้, เพ่ เขา ฟั่ ว่า ท่าน เจ้า เขียน ฮ ซ้ มี่6 ณถน แข้ว. 22 พี่6 โถ้ xอน 3อ6 มา แท่ เม6 เสี ขุ ณา เข้ม โถ้ เว้า ว่า, ตู้ นี้ สิ เข้ เอ็น เถ้ ขุน ท้ เมาจู้, มนซ้ ง สิ ออน โถ้ ต้ เพ่ ตู้ โทท สิ ชาว ต้วน ใท้.

23 ท่าน เจ้า จี่6 แณท เอา พี่6 ฮ นั้น มา เว้า ที่ง เขา เขียน ความ ถ้าช ณ่าชว่า, สิ ท้าช ถ้ ซ้ ง สิ ท้าชออท แนว ใถ. 24 ว่า แต่น ถิน เม6 ใถ ทาท สิถ ทน แข่6 เขียน จู้ ม เขียน ต่าช แต่นถิน เม6 นั้น ถ้ เข่า เฟ้น โถ้. 25 ตู่เรอน ใถ สิถ ทน แข่6 ทนออท ตู่เรอน นั้น ถ้ เข่าจู้ ท่อชทน โถ้. 26 ว่า สิ ท้าช xา ตาน ต่ โณ่น ทน แข้ว แข่6 ทนออท มน ต้ ,จู้ เข่า โถ้, มี ท่ ถ้ ขุถ ซ้ เชช โว.

27 เข่า มี ตู้ ใถ ท้า 6าน เถ้า โว ทถ6 เรอน ฮ ท้าว แอ6 เทง เอา เตู่6 ณอ6 มน โถ้, มี ท่ ว่า ตุท ฮ ท้าว แอ6 นั้น โว้ ซ้ ท่อน, แข้ว จี่6 ถ้ เอา เตู่6 เรอน มน โว โถ้. 28 เขา ฟอท พี่6 ท่าน ความ ณี่ ว่า ฟาง โณ้ช ตู่ แนว แท่6 เขา เว้า ถู 6าช ทาช ฟาง นั้น ถ้ จ้า6 ใท้ โถ้. 29 ทาท ว่า ตู้ ใถ ถ้ เว้า ถู 6าช ทาช ฟาง เจ้า ณถน ใx ถ้ เข่า จ้า6 ใท้ ตู้ นั้น โถ้ xท เท่, เพ่ ว่า ตู้ นั้น ถ้ มี โท้ช จู้ ท่าเข้ช. 30 อน ท่าน เจ้า เว้า แนว นั้น เพ่ เขา เว้า ว่าท่าน เจ้า มี สิ ท้าช ท้ เมา.

เอ็มแท่6 น้อ6 ถาช เจ้า เสียญ

31 เถ้ นั้น เอ็ม ที่ง น้อ6 ถาช เจ้า เสียญ มา จี่น จู้ ทา6 นอท, แข้ว ใจ้ ฮ เถ้า โว ท่าว เมีช ท่าน เจ้า. 32 เถ้ นั้น เขียน โฟ่ นี่6 อ้อม ท่าน เจ้า จู้ เขา จี่6 ถาช ความ ขู่ ท่าน เจ้าว่า, ถ้6 โถ้ เอ็ม แท่6 น้อ6 ท่าน เจ้า มา ถ้า จู้ ทา6 นอท. 33 ท่าน เจ้า เว้า ว่า, ใช เขียน เอ็ม ที่ง น้อ6 เขา. 34 ท่าน เจ้า โถ้ เข่6 แต่น ฮ นี่6 ออม จู้ นั้น แข้ว เว้าว่า, นี้ แม่น เอ็ม แท่6 น้อ6 ถาช เขา. 35 เพ่ ว่า ตู้ ใถ เสีถ ท่อชขถ6 ทา6 เจ้า ฟ้า, ตู้ นั้น ถ้ เขียน น้อ6 ถาช น้อ6 ทู้6 ที่ง เขียน เอ็ม เขา.

มาท 4

ความโทด้าชน่าชสู้ทว่าน

1 แข้ว ท่าน เจ้า ที่ต โทท วอท ขอน ชู่ แลม ทนอต ทุรต, เชีนโพ่ ได้ มาทาท่าน เจ้า, จาวว่า ท่าน เจ้า ได้ เน้า โวชู่ ทรต เข ที่ต ทนอต ทุรต, เชีนโพ่ได้ ชู่ โขท ติม ชี่ต 2 ท่าน เจ้า ได้ วอท ขอน เรา ทุาช แนว เชีน ความ โท ด้าช น่าช, ความ วอท ขอน นั้น ท่าน เจ้า ได้ เว้า ที่ว เรา ว่า.

3 ให้ ที่ต เอา! มีชู่ ว ออท โว ทว่าน เน้า เม่ เจ้ ทุาต ทว่าน ชู่ นั้น. 4 นาน มีด โทท ใช่ ทาต แข้ว โนท มา เที่ว ทีน ช้. 5 นาน มีด โทท ใช่ ทีน ทุาช ลีน นัอช, มีด เน้า แท่ท ตอท นั้น ที่ว ขาด เพ่ ลีน เข่า เข้ท. 6 เม่ ตา เว้น ออท ลี้ ตาช แท่ว โว เพ่ เข่า มี ทาท. 7 นาน มีด โทท ใช่ ทุม ทนาม, ทนาม โวต นั้น โท้ม ติด ช้. 8 นาน มีด โทท ใช่ ลีน ลี ชุน ตาม นั้น ฟ้า แพ่ ขาม ช้ว ที่ โทท ช้ว ที่ ท้อช ที่. 9 เจ้า เชีญ ได้ เว้า มีชน ความว่า ชู่ ใด มี ทุ ให้ ที่ต เอา!

โทความด้าชน่าช

10 เม่ แล้วตช แข้ว, ที่ต ชู่ ท่อช ขรต ทาต ท่าน เจ้า แท่ต ช้ว ขอตชู่ ข่าม ใจ้ ได้ จ้ต ตาม ท่าน เจ้า ความ โท ด้าช น่าช นั้น. 11 ท่าน เจ้า จี่ต เว้า ที่ว เขาว่า, ที่ต ความ เข้ท ขี้ว วัท เมต ที่ว ชีน พาน นั้น วอท ให้ ที่ต ท่าน เน้า โมท ใน ใจ ได้, ทาท ว่า ที่ต ช นอท นั้น ความ นี้ จ้ เว้าให้ เชีน ความ ด้าช น่าช เพีด เพ่:

12 เขา เขี่ต แข้ว เขี่ต เขา ทาท จ้ เข่า เที่น
ที่ต แข้ว ที่ต เขา ทาท จ้ เข่า เน้า โมท ใน ใจ
เขา จ้ ท่าว ลัน มา ทา เจ้า ที่ว
เจ้า ที่ว จ้ ข่าต ขาว โน้ช ให้ เขา.

แท้ ที่ ความ โท ด้าช น่าช ชู่ ทว่าน

13 ท่าน เจ้า เว้า ที่ว เขาว่า, ความ ด้าช น่าช นั้น ที่ต ท่าน ทู่ต เข่า เน้า โมท ใน ใจ อ่า, แข้ว ที่ต ท่าน จ้ เน้า โมท ใน ใจ ความ โท ด้าช น่าช เที่ต เพีด ได้ แนว ใด. 14ชู่ ทว่าน นั้น แม่น ทว่าน ความ เจ้า ที่ว วอท ขอน , 15 มีด โทท ใช่ ทาต แม่น ทว่าน ความ เจ้าที่ว วอท ขอน. 16 เม่ ชู่ ใด ได้ ที่ต ชี้ ท้าช ชีน มา จ้ต เอา ความ เจ้า ที่ว ทว่าน ใน ใจ เขา นั้น ออท โวช้. 16 มีด โทท ใช่ ว่อน มี ทีน ทุาชนั้น แม่น ชู่ ได้ ใน ความ เจ้า ที่ว แข้ว เมีต ใจ เอา ที่ว ขาด. 17 ทาท

เข้า มีทาก จึงถูกได้ โดยวาว โดย, เม่ เจ้พี้ วัท งาง มี่ ณ์ ใจ ทั้ง วัท นาง เต็ง ขึ้อน ความ เจ้า ฟ้า นั้น ก็ ขึ้น อ่อน แทง ข้. 18 มีก โทท ใช้ ทุม ทาม นั้น แม่น ผู้ ได้ ใน ความ เจ้า ฟ้าง อท ขอน. 19 ทาท ว่า เดา ดอม ดู่ เรง ช วัท ซึ่ง มี ทุง ทรช เดู่ ณอง เน้น ผี ทั้ง แนว อั่น ได้ เก้า มา อ้อม ซึด ความ เจ้า ฟ้า นั้น ข้ จึ่ง เข้า เป็น ฟาท เป็น ฟ่รช. 20 มีก โทท ใช้ ก้น ก้ นั้น แม่น ผู้ ได้ใน ความ เจ้า ฟ้า แข้ว ใช้ ใจ ใจ้, จึ่ง ออท ฟาท ออท ฟ่รช ได้ ขาม ข้ง ที่ โทท ข้ง ที่ ข้อช ที่.

ความ โท ด้าช ณ่าช: แขน, มีก เก้า, แท่น ผีท ทาด

21 แข้ว ท่าน เจ้า ได้ เว้า ทั้ง เขา ว่า, เข้า มี ใช้ เอา แขน มา ตั้ง ใจ้ ท้อง โท ข้ ว่า ท้อง เช่ง นอน ควา ? ผู้ ตั้ง ใจ้ เต็ง ด้านแขน . 22 เพ่ ว่า อน ใก ณ โน ใจ้ ผู้ เต็น ออท อน ใก โง้ง ใจ้ ผี้ ผู้ โณ ออท. 23 ว่ามีทุ แท้ ให้ ฟ้ง เอา. 24 ท่าน เจ้า เว้า ทั้ง เขาว่า, ให้ เอา ใจ ใช้ ความ เจ้า ได้ ก้นให้ ก้, เจ้า ผู้ ดอง อน ใก ให้ เข่า, เจ้า ฟ้า ผู้ ดอง อน นั้นให้ เจ้า, แท่ง ตู้ ผู้ ตั้ม แท่นให้ ใพ่. 25 เพ่ ว่า ผู้ ใก มี ซู่ แข้ว ผู้ ตั้ม แท่น ให้ ผู้ นั้นใพ่, ทาท ผู้ ใก เข้า มี ท่า ตา มี น้อช ณ ผี้ ผู้ เอา ออท โง้ ข้.

26 ท่าน เจ้า เว้า ว่า, แด่น เมง ฟ้า เป็น เณ ผู้ ณ ทอ่าน เก้า ใช้ นา. 27 เต็ง ผ้น นอน ตู้ง เต็ง เอ็น ก็ ตั้น, ท้า นั้น แทท ดอท ใพ่ นั้น แนว ใก มน ผี้ เข้า ขู้. 28 เพ่ ว่า ก้น เช็ด ให้ ใพ่ เป็น ข้ ท่อน ตู้ง มา ผี้ ออท ทรง แข้ว มี มีก เก้า เต็ม ทรง. 29 ตาม เก้า ท้าว แข้ว ท่าน ได้ ให้ ฝ โง้ ที่ว เพ่ ทอด ตาม ที่ว แข้ว.

30 ท่าน เจ้า เว้า ว่า, แด่น เมง เจ้า ฟ้า เป็น เณ อน ใก ข้ ว่า ผู้ แท้ ขึ้ ให้ เก้า โมท ใน ใจ แนว ใก. 31 ผี้ เป็น เณ แท่น ผีท ทาด ณ, เม่ ทอ่าน โง ก้น ผี้ น้อช ข้ ดู่ มีก เก้า ขึ้ง เมง ขุม. 32 เม่ ทอ่าน แข้ว แทท ดอท นั้น ใพ่ เณ ผีท ดู่ แนว, เม่แทท ที่ ท้าน แข้ว จ้าว ฟ ให้ โนท มา เช็ด ทาง ใช้ ซู่ โท่ม ได้.

33 ท่าน เจ้า ได้ เว้า ความ เจ้า ฟ้า ง อท ขอน ทาช วาช เป็น ความ ด้าช ณ่าช แนว นั้น ให้ เขา ฟ้ง ท่อช ความ เขา ผู้ เก้า โมท ใน ใจ ได้. 34 นอท เขน ความ โท ด้าช ณ่าช แข้ว ท่าน เจ้า เข้า ได้ เว้า ทั้ง เขา, เม่ แด่น ฝ ออท โง แข้ว ท่าน เจ้า จึ่ง แท้ ขึ้ ดู่ อน ขน ข้ ง ให้ ข่าม ใจ้ ฟ้ง.

มาท 4

เจ้าเสียญ ห้ามโขม

35 เห็จ สี่ มี้นั้น ท่าน เจ้า เว้าทั้ง เขาว่า, ญุม เขา พา ทนี ก้าม ฆอจ โจ้ ฟาท ใน. 36 เม่ ท่าว ขา เสียน โพ่ แข้ว, เขาเมจ ท่าน เจ้าเก้า โจ้ ทจ เข ง่อน ท่าน เจ้า โก้ นี่จ ซู่ ห้นี ท่อน แข้ว, เข ขี้ อั่น ลี้ โก้ โจ้ พ้อม ทนี. 37 แข้ว มี โขม ทุจ ขีดแขจ ห้า ฟอจ นี้ เก้าเข จ้าว ฉุ เต็ม. 38 ทาจ เจ้า เสียญ ทจ ฆุน ฆอน นอน ทุ้ง ซู่ ทาจห้าง เข, พ้จ ง่าม ใจ้ จี่จ มา ฆุท ท่าน เจ้า ดาง ความว่า, ฉุจ โณ เง่า เดา ดอม อ่า ? พ้จ ซู่ ก้อง ก้อน ฉุ ทาง แข้ว. 39 ท่าน เจ้า โก้ ทั่น ก้ั้น ห้าม โขม ทั้ง ฟอจ นี้ ว่า ให้ ท่จง โขจ โขม ทั้ง ฟอจ นี้ ลี้ ท่จง โขจ.

40 แข้ว ท่าน เจ้า ดาม เขา ว่า, เจ็น ฉจ พ้จ ท่าน จี่จ ฮ้าน, พ้จ ท่าน ทุจ เง่า เดุ อ่า ? 41 พ้จง่าม ใจ้ ลี้ โทท ใจ้ ทาง ทั้ง โอ้ โฉ ทนี ว่า ซู่ นี้ แม่น ใด, จ้าว ว่า โขม แท่จ ฟอจ นี้ ทุจ ฟี้จ ความ ท่าน.

มาท 5

เจ้าเสียญ ฉั่ง ฉี ห้ เมา

1 เจ้าเสียญ พ้อม ทั้ง ฆุท ทอท โก้ ก้าม ฆอจ ทจ จา ขี้ เจ้ โจ้ เพี้จ ใน เก้า ฆุ แดน ก้น ฮ เจ้ จาณา. 2 เม่ เดุ เจ้า เสียญ ทาจ ออท เข โจ้, ท่าน เจ้า พี้ ซู่ ฮ ฉี ห้ เมา ซู่ ออท ฟี้จ ง่า แท่ว มา. 3 ซู่ นั้น เจ็ง ซู่ ฟี้จ ง่า แท่ว เง่า มี ซู่ ใด ฉุท มนี โจ้ โก้, ทาทาฉุ เอา ฉ้อง เท็ท ฉุท ง่าม โจ้ ลี้ เง่า ซู่. 4 เพ่ว่า โก้ เอา ฉ้อง เท็ท ฉุท ง่าม มนี โจ้ ทาง เท่ แข้ว, ทาท มนี ท็ท ฉ้อง เท็ท ณาด มุน เพี้ด, เง่า มี ซู่ ใด แขจ ฉุ โก้ม มนี โก้. 5 มนี แณท ซู่ เจ็จ ดอม โข ง่า แท่ว แท่จ ง่า พุ ท่า เอ็น ท่า ลี้น แข้ว เอา ด่าน จาด มี่ มนี.

6 เม่ มนี ฉี่ เท็น เจ้า เสียญ แท่ ท็ท มนี แขน มา ทา ก่ หน้า ท่าน เจ้า โท้ม ทจ โจ้ เท้า เก้า ฉ โคม. 7 แข้ว แณท เฉจ แขจ นั้น ว่า, เสียญ ฆุท เจ้า ฟ้า ซู่ ฆุ่จ ฆุด ท่าน มา ฟู้จ ทั้ง ซู่ ก้อง เสีด ฉจ ฉ ให้ ท่าน เจ้า ทิน ฆาจ ฟี้จ ซู่ เจ้า ฟ้า ว่าฉุ เง่า ใฉ่ โท้ง ซู่ ก้อง. 8 มนี เว้า แนว นั้นนี ฮ้อน ท่าน เจ้า โก้ เว้า ให้ มนี่ว, ข้า ฉี ท้าง ให้ มี้จ ออท โจ้ ฉ ซู่ นี้.

9 แข้ว ท่าน เจ้า โก้ ดาม มนี ว่า, มี้จ ซู่ ฉจ ? มนี ตอง ว่า ซู่ ก้อง ซู่ โทน ก็จ, ญุม โขม ซู่ ก้อง มี ทาง. 10 มนี แด่ ฉ เจ้า เสียญ เง่า ให้ มนี ออท โจ้ ฉ เมจ นั้น. 11 จี้ ง่อนนั้นนี มี พี้จ ฆุ ใหญ่

ญ ข่าว ก็ ทิน ซู่ ทิน ฟ. 12 พ็ง ฉี นั้น ได้ แด่ ง ท่าน เจ้าว่า, พ็ง ซู่ ณ้อย ง เณ้า ท้ เมา พ็ง ฆู่ นี้,
ท่าน เจ้า ให้ แฉ่ง เขา. 13 แข้ว พ็ง ฉี ข้าย ได้ เณ้า ท้ เมา พ็ง ฆู่, พ็ง ฆู่ นั้น มี ข่าว ขอ ง พน
โต ฟ้าว แขน โข่ง ตา ฉี่ ดุน แทว ใง่ ฆอ ง ทุง โจ้ม นี้ ตาย เพ็ก.

14 แฉ่น จี้ ง ฆู่ นั้น ใด มน แขน ฟ่าย โข่ ข่าว ท่ง เม่ง แท่ ง ข้าน นอก ฆอก นา แฉ่น ฝ เอา
ทน ดู่ ม ออก มา เข่ ง อ้ท เข็น ณี้ น นั้น. 15 เม่ เขา มา ทอด เจ้า เซ็ ญ่ แข้ว, เขา เท็น ข้า พ็ง ฉี ท้
เมา มน นั้น นู่ ง เด่ ง ฟ้า ตา ฮ้ น ฮาง ถ้ เขา ก็ เอา ทน ข้าน. 16 แข้ว แฉ่น ฝ ได้ เท็น ฉี่ ข่าว
อ้ท เข็น ณี้ น ทิ ข้า ฉี ท้ เมา แท่ ง อ้ท เข็น ณี้ น ทิ พ็ง ฆู่ ให้ เขา ฟ็ง. 17 เณ่ ง นั้น เขา จี้ ง ฤาย
ความ แด่ ง เจ้า เซ็ ญ่ ให้ ออก โข่ ง ง้ แดน เม่ ง เขา.

18 เม่ เจ้า เซ็ ญ่ ทาง เณ้า เข โข่, ข้า ฉี ท้ เมา แท่ ท่อน นั้น ได้ มา แด่ ง ซู่ ท่อย ท่าน เจ้า.
19 ท่าน เจ้า เข่า ให้ ซู่ แข้ว ข่อ น มน ว่า, ให้ เจ้า เม่ ทา พี่ น้อ ง เจ้า, แข้ว ข่อ น เขา ว่า อ้ท ใหญ่
อน เจ้า ฟ้า ได้ ด่อย เจ้า. 20 เณ่ ง นั้น มน จี้ ง ง ท่าว ขา แข้ว ก็ ง โทท ข่าว ทุง ก็ ง เล็ ทา โข่
ง้, ข่าว อ้ท เจ้า เซ็ ญ่ ได้ ด่อย เจ้า เม่ เป็น โพ่ ได้ ใน ก็ เป็น ทาท.

ขุท ทิ ง ท่าน ฮา อ โข แท่ ง ฉู่ ทิ ง ณี่ เง้ ท่าน เจ้า

21 เจ้า เซ็ ญ่ ได้ ณ้าม ฆอ ง ทุง ค้น โข่ ฟาท เฟ็ ง ใน แข้ว มี ทาย ฝ มา ทา ท่าน เจ้า,
ท่าน เจ้า ก็ ทิ ง ซู่ ฟั ง ทิ ม ฆอ ง ทุง. 22 มี ท่าน ฉู่ ญ ดู่ ฮา อ โข ฉู่ โทท เขน โข้ เขา ได้ ทู่ ง
มา ทา เม่ ท่าน เท็น เจ้า เซ็ ญ่ ก็ ให้ม โข่ ง โข้ ทิน ท่าน เจ้า. 23 แข้ว แด่ ง ท่าน เจ้า ว่า, ขุท
ทิ ง น้อย ซู่ ณ้อย เจ็ ง ณ้อน ดู่ ตาย แข้ว, ง เม็ย ท่าน เจ้า โข่ โข่ ง ม้ ใง่ มน, แข้ว มน ทาท ดู่ ถ
มี ด่ ง เข่ย ฮ้น ฟ้า. 24 ท่าน เจ้า ได้ โข่ ท่อย ซู่ นั้น, แฉ่น ฝ ก็ โข่ ท่อย ท่าน เจ้า ได้ แฉ่ ง อ้ง
อ ฮ้ ง้ ง โข่.

25 มี ซู่ ทิ ง ญ เป็น เว้ ง ทุง ท่ง ได้ ฮ้ ง ขอ ง้ แข้ว, มน ง่าง มี่ ณี่ ใจ ทาย. 26 ทาตา มี
โณ่ ฮา ทาย ฝ โข่ เฮา ฮา เพ็ก เถ็น ทาย ก็ เข่า เข็ก เข่า แว่น ณี้ ข้าย ต้ ม ใหม่. 27 เม่ ซู่ ทิ ง นั้น
ได้ ใน อ้ท เจ้า เซ็ ญ่ จี้ ง ได้ เณ้า มา ทา แฉ่น ฝ ซู่ ทาง ทิ ง เจ้า เซ็ ญ่. 28 มน ได้ เว้า ว่า, ว่า ณ้อย
ทาท ได้ ณี่ เง้ ท่าน เจ้า นั้น ณ้อย ก็ ดู่ ถ เว้ ง. 29 เม มน ได้ ณี่ เง้ ท่าน เจ้า แข้ว เขด เจ็ย
ข้อย ก็ ฮ้น เล็ด. มน ขุ ฟั ง มี่ ว่า ถ เว้ ง แข้ว. 30 เด่ นั้น เจ้า เซ็ ญ่ ขุ ฟั ง มี่ ว่า ท้าว แขง ได้

มาก 5

ออกพ้นไปแล้ว จึงได้เกิดเป็นโพ้ แข้วถามเขาว่าใช่นั่นเจ้าเขา. 31 ทางข้ามใช้ถาชสวาม
ว่า ท่านเจ้าสิ้นเห็นแข้ว เป็นโพ้ได้อิ่งอิทาชเล้นี้ ก็ถามว่าใช่ติดเขา.

32 แข้วเจ้าเป็นเกิดอ้อมท่า เพ่แอ่เห็นตุ้ใดเป็ด. 33 ตุ้ก็ถ้นั้นข้านจ่าวโทเข่น, เพ่
ทู้ว่าวัทนั้นได้เป็นกั้นทิ้งเจ้ามี จึงได้มาเท้าเน่าโขงที่หน้าท่านเจ้า เว้าสวามนี้ออก
เพ็ด. 34 ท่านเจ้าจึงเว้าทิ้งตุ้ก็ถ้นั้นว่า, ขุนก็ถเอ็ด เจ้าได้เดุ่วัทเดุ่นั้นเป็ดให้เจ้าถิ
แข้ว, ให้ตู้ขุนขาถถิเว้ถจ้เน็. 35 ทข้ถเดุ่เจ้าเป็นทาถเว้าตู้นั้น มีสมาแต่เขนตุ้โทท
เขนนุ่มวอทว่า, ขุนก็ถท่านตาชแข้ว, ก็ถจุ้มาทู้ถทู่าวทิ้งได้จ้ถใพ่.

36 เจ้าเป็นเป่าได้ฟ้ถสวามเขาเว้านั้น, จึงเว้าทิ้งตุ้โททเขนนุ่มว่า, ก่าโททใจ
ให้เดุ่ที่นั้น. 37 ท่านเจ้าเป่าได้ให้ตุ้ใดโจ่ทอชมีที่ ท่านเป็โท ท่านชาโทโข แท่ถ
ท่านโช่ทนั้อถถาช ท่านชาโทโข. 38 เม่ท่านเจ้าแท่ถแฉนนั้น โจ่ทอดเขนตุ้โทท
เขนนุ่มแข้วเห็นเขาญุ่นมขเท็ถแฉทโท้ทาช. 39 เม่ท่านเจ้าเน้าโจ่แข้วได้ถามเขา
ว่า, พ้ถพี่น้อถเอาทนญุ่นมขแฉทโท้จ้ถ, เก็ทน้อชนั้นเป่าตาชท่าใด, มนนอนทิ่ง โดช.

40 เขา เอาทนท่าวทานทขหน้าท่านเจ้า, เม่ท่านเจ้าได้จ้ง เขาออกโจ่แข้ว, จึงเอา
อ้าชเอ็มมนแท่ถข้ามใช้เท็ถขาม มาท่อชท่านเจ้านั้น เน้าโจ่ง่อนเก็ทน้อชนอน. 41
ท่านเจ้าได้กั่มเก็ทน้อชนั้น แข้วเว้าว่า "**ตาจ้ยาทุม**" ที่ว่า, ก็ถน้อชเอ็ช, เขาวอทเจ้า
ก็นกั้น. 42 เดุ่นั้นเก็ทน้อชสิ้ก็นกั้นก่าถโจ่มา, เพ่ว่ามนก้ขชจ้งขอถปี้แข้ว. เดุ่นั้น
แฉนเขาเป็นทาทใจ่ทาช. 43 ท่านเจ้าได้ห้ามเขาคิดว่า เป่าให้วอทตุ้ใดแท่ถวอท
เขาเอาเน้ามาให้มนกิน.

มาก 6

เป็นโพ่เมถนาเน้าเจ็ดเป่าก้อนเจ้าเป็นุ่

1 เจ้าเป็นุ่ได้ออกจ้ง่อนนั้นคันโจ่ทาข้านเท่าเมถก็ถท่านเจ้าพ้ถข่ามใช้สิ้โจ่ท่อช.
2 เม่ทอดมี้ ตัเป่าเป็ดวัท ท่านเจ้าได้วอทขอนเขาตู้ฟ้ถเขนโท้ว เขา สเท็ถทาชได้
ใน่ท่านเจ้าวอทขอนสิ้เป็นทาทใจ่ทาช จึงโขทนั้ว่า, ตุ้นี้ได้พ้ถสวามนี้มาแต่ท่าใด.
สวามทู้สวามทิ่กได้ให้ตุ้นี้เป็นสวามทู้ทิ่กแนวใด เพ่ว่ามนเป็ดพ้ถวัททาทวานแนว

นี้ได้. 3 สู้นี้เป็นฉู่าใจมีขุทเอ็มข้ามาขี้อาแม่นอา? มนเป็นพี่ชาย ข้าชาใทใง, ข้าใช้เณ็, ข้าชู้ดา, ทั้งข้ากันใมน แม่นอา? พี่ใจนัอใจ้ใจมนลี้ ชู้ทั้งญุมเขานี้แม่นเข่า?, พี่ใจเขาจี่ใจหน่าชาจุใจท่านเจ้า.

4 เจ้าเสี้ญุจี่ใจเว้าทั้งเขาว่า, สู้ข่าวความเจ้าฟ้ามีสู้นีงหน้าท้ตาชู้ฉู่ง่อน มีที่ข้านเท่าเมใจ้ใจเจ้า ทใจใวใจพี่ขาชนัอใจทั้งฉุเขนเจ้าเข่านั้งท้. 5 ท่านเจ้าฉุเข่าเสี้ลอัทใจ้ทาทลั้มชู้ง่อนท้นั, ได้ใจ้ใจมีใช่สู้เจ็งใท้ลีที่นั้น. 6 ท่านเจ้าเป็นใจ้ทาทใจ้ชาช เพ่พี่ใจเขาเข่าเฉู่. แข้วท่านเจ้าได้ออนใจ้งอนขอนเขาเที่ใจฉู่ข้านใส้ใจเมใจนั้น.

เจ้าเสี้ญุใช่ใจ้ขึงขอใจสู้ข่ามใจ้ออนใจ้

7 เจ้าเสี้ญุได้แณทขึงขอใจสู้ข่ามใจ้มา แข้วใท้เขาออนใจ้เป็นคู่แท่ใจใท้เขามีลัวนเณลี้. 8 แข้วงอนเขาเข่าใท้เอาจ้ใจ้ใจ้ชู้ตามทาใจ ใท้เอาใจ้มีเท้าแนวลัว, เข่าใท้เอาเฉู่ใจทิน, ใฉู่ใจ ข้ว่าเอาเในใช่ใฉู่ใจ้ง. 9 ใท้ท้ทาช เข่าใท้เอาเข้ใจ้ใจ้ใจ้ง. 10 แข้วท่านเจ้างอนเขาว่าใจ้ง่อนใถลี้ลี้ เฉู่เณ็าใน่เขนทาใจใถใท้ชู้ท้นั้นออนใจ้จ้ง่อนนั้น. 11 ว่าทาทง่อนใถเข่าท้อนข้เข่าฟี่ใจความพี่ใจท่าน ใท้ออนใจ้จ้ง่อนนั้น, ใท้ณนั่นญุนทิลทินพี่ใจท่านจ้, เพ่เป็นเสี้ลใท้เขาขุ้. 12 พี่ใจข่ามใจ้ใจ้ได้ออนใจ้ง่าวใท้ลวาใจจ้งางใฉ้ช. 13 เขาได้จ้งลี้ข้าชออนจ้ทาชใท แท่ใจได้เอานี้มนทาลเจ็งง่ใจชทาชลลี้.

ท่านใช้ขนขึงทิลเฟ็ลเจ็ช

14 งใจเข้ใจลขุ้ณ่าวอัทเจ้าเสี้ญุ, เพ่ชู้ท่านเจ้าณาจ้ใจ้ง, ณ่านลใทขนว่า, ท่านใช้ขนขึงทิลได้ตาชลันมาแข้ว เณใจนั้นท่านจี่ใจมีแชงแขใจแณใจท้า. 15 ณ่านลว่าเป็นท่านเอ็จ้ชา, ณ่านลว่าเป็นสู้ข่าวความเจ้าฟ้าแงทเณใจสู้ได้ข่าวแท่ท่อน. 16 เม่งใจเข้ใจลได้ใน่ณ่าวจี่ใจเว้าว่า, แม่นข้าใช้ขนสู้เขาได้ทิลขใจนั้นลี้, มนได้ลันมาแข้ว. 17 เพ่ว่างใจเข้ใจลนี้ได้งอนลใจ้งใจ้ท่านใช้ขนชุทใช่ขุเว้ เพ่เอาใจ้นาใจเข้ใจลลีมีท่านลีจ้งนัอใจชาชเจ้า เพ่ว่างใจเข้ใจลได้เอานาใจมาเป็นมี. 18 ข้อนท่านใช้ขนขึงทิลได้ชาชความขุ้งใจเข้ใจลว่างใจเจ้าฉุเอามีนัอใจชาชมาเป็นมีนั้นลีกวอใจแท่ใจดา.

19 เป็นเณใจนั้นนาใจเข้ใจลลีจี่ใจชู้ใจท่านใช้ขนแอ่ณ่าท่านจ้, ขาทณ่าเข่าได้. 20

เพ่พระเจ้าโดยทั่วเที่ยงท่านโดยนี้ ข้อนว่าท่านโดยเป็นสนิทใจใจนั้น, พระเจ้าโดยจึงโปรดแก่ท่าน, เมื่อพระเจ้าโดยได้ในความท่านโดยของอนนั้นใจท่านลี้วั่งเวิทาย, ทาทลี้ทั่งใช่ใจพั่ง. 21 มาเมื่อเป็นมื้อตามทามกิ เป็นมื้อสองทอดเวินออกพระเจ้าโดยพระจึงเสิดพานทินขึ้งเมืองท้าวทวานอ่านท่าพั่งทวานใหญ่ทางเขนขึ้งแท่งตุ้มีตุ้ทนั้งทั้งวาขี้เข้. 22 เมื่ยุททั่งนางเที่ยโดกเนาเมื่ามาแนเสิดให้พระเมื่นเมื่งใจทาย, ตุ้ใหญ่ได้มาทรมลี้มื่นเมื่งแปทนะ. พระจึงเว้าทั่งนางขาวนั้นว่า, นางแม่ได้ข่งให้ข่เขาคุ้ให้. 23 พระทั่งได้จ้าวแท้นทั่งทั้นป่าวว่า, นางแม่ได้ข่งลี้คุ้ให้, ทาตาคุ้แป่งเอาคุ่องเมงลี้คุ้ให้. 24 นางขาวนั้นจึงโปดามเอ็มว่า ยุทคุ้ข่ข่งจึงคุ้กิ, ตุ้เป็นเอ็มของว่าข่เอาทรีข้าโดยนั้งทิก. 25 เอ่นั้นนางขาวข้นนั้าวคันโปดโทเขาพระแข้วดาชความว่าคุ้งพระเจ้าตุ้นั้อยข่ทรีข้าโดยนั้งทิกใช่พานทองมาให้ตุ้นั้อยโจ้นี้.

26 พระลี้กั่โณมใจทาย ทาทเข่าคุ้งข่ได้, เพ่ได้จ้าวแท้นแท่งทั้นป่าวที่หน้าแณทตุ้ใหญ่แข้ว, ทางลี้เข่าแอ่ณิดใจนาง. 27 เอ่นั้นพระจึงของกิ้งทาทตุ้ลโปเอาทรีท่านโดยมา. 28 กิ้งจึงโปเอาทรีท่านโดยนั้งเขนทุใช่พานทองมาให้นาง, แข้วนางลี้เอาโป ให้เอ็ม. 29 เมื่พั่งข่าวใจ้ท่านโดยทุ้วัทนั้นจึงมาเอาณอนท่านโดยโปสั่ง.

เจ้าเสิดญุจึงเพ้เณ้าท้าพนัส

30 พั่งข่ามใจ้โดเอาทนีมา ทาเจ้าเสิดญุ, ดาชความเท็งเพิ่ดอนวัทเขาได้เสิดแท่งได้ของอนนั้นให้ท่านเจ้าพั่ง. 31ท่านเจ้าได้เว้าทั่งเขาว่า, ญุมเขาเอาทนีโปข่อนท่รมนนี ให้พั่งเจ้าจี้งแงงนัอยณ, เพ่ว่ามีสโปมาทาจุ่ทาย ข่าวเข่ามีเอ่คุ้ได้ทินเณ้า. 32 ท่านเจ้าจึงโงงเงโปทั่งข่ามใจ้ทาโป,ข่ข่อนท่รมนนี.

33 ทายสเท็นท่านเจ้าแท่งข่ามใจ้ทางออกโป เขาจึได้, สคุ่ข้านคุ่เมงจึงเอาทนีตุ่งโปทอดข่อนนั้นท่อน. 34 เมื่เจ้าเสิดญุได้ออกเงแข้วฉี่เท็นเป็นโพ่ทายลี้อันคุ เขา, เพ่ว่าเขาเป็นเณ้งตุ้งชเข่ามีตุ้ขึ้ง, ท่านเจ้าจึงได้ของอนเขาทายแนว. 35 เมื่ค้าชดีแข้ว พั่งข่ามใจ้มาดาชความจุ่ท่านเจ้าว่า, ข่อนนี้เป็นป่าแท่งลี้ดีมักแข้ว. 36 ข่ท่านเจ้าให้เขาทั่งโปข่ เพ่เขาคุ้ได้โปนี้เคุ่งทินตามข้านโทข้านนาโสั่งโจนี้.

37 ท่านเจ้าได้ตอบเขาว่า ให้พี่ท่านจึงเพ้เขา, เขาถามความท่านเจ้าว่า, ใช่ให้
ญมใช้เนื้อเอาขอบห้อยหนาเป็นท้าวใช่นี้เดี๋ยกิน ให้เขากินอ่า? 38 ท่านเจ้าเว้าว่า, พี่ท่านมีเนื้าจี้ที่ท่อน? ให้เป็น เมื่อเขาเป็นแข้วสี้ถามความว่า, มีเนื้าจี้ท้าท่อนปาขอบโต.

39 ท่านเจ้าจึงตอบแสนข่ามใช้แป่งสอออกเป็นโฆด แข้วให้นั่งโยงพื้นป่าหญ้าแนว.
40 เมื่อเป็นโพ่ได้นั่งโยงเป็นแถว, แถวห้อยสอ, แถวท้าร้อยสอ. 41 ท่านเจ้าเอาเนื้าจี้ท้าท่อนแท่งปาขอบโตนั้นแข้ว สี้แขนหน้านั้นเป็นเป็งฟ้าขึ้นฟาน ท่าวความได้ข้อนเจ้าฟ้าแข้วปิดเนื้าจี้แหง่ให้พี่ข่ามใช้โปงขาดให้เป็นโพ่, ปาขอบโตนั้นสี้แป่งปนท่ยทน. 42 เขาได้กินอิ่มเพ็ดคู่สอ. 43 เนื้าจี้แท่งปาเณกินเป็นท่อนมูนมั่นนั้น แสนข่ามใช้เท็งได้เต็มร้อยขอบปู่. 44 แสนกินนั้นมีชู้ถามท้าพนสอ.

เจ้าเสี้ญฑ่างเท็งนี้

45 เดี๋นั้น ท่านเจ้าตอบข่ามใช้โยงเขนั้นมพากนี้โปงเมื่งเป็ดณาอี ถาท่อน, ท่านเจ้าจึงตอบให้เป็นโพ่หญ่าโป. 46 ทุ่งมาเป็นโพ่หญ่าโปแข้ว, ท่านเจ้านั้นพู่เมื่ทากโปชู้เพ่ท่าวโหว้. 47 เมื่ลี้มาเขนั้นสี้ทุ่งชู้ทาง หนอง เดี๋นั้นเจ้าเสี้ญชู้โปกชู้ถ้ว. 48 ท่านเจ้าเท็นข่ามใช้ทาง หว้าขเข ปาขมี่ณ่ใจ้ทาข, เพ่เขข้านขงง โขม เดี๋นั้นแขง เป็งข้าวจี้ท้าเดี๋ตั้นเจ้า, ท่านเจ้าได้ฑ่างเท็งนี้โปหาพี่ข่ามใช้เสีดเณงใช้ฑ่างทาขเขาโป. 49 เมื่เดี๋พี่ข่ามใช้เท็นท่านเจ้าฑ่างเท็งนี้มา เขาหนี้ว่าแม่นใช้จี้เอาทนแณทนั้น. 50 เพ่ว่าคู่สอเท็น ใชสี้โตกใจ้ข้าน เดี๋นั้นท่านเจ้าเว้าทับเขาว่าฑา น้อยใจ้แม่นเขาจี้ฑ่าข้านเน็. 51 ท่านเจ้าได้นั้นเขเขาแข้วโขมสี้ท่งชโขง. 52 แสนข่ามใช้เท็นเป็นทาทงานทาข ข้อนว่าเขาเป่าเนื้าโมทในใจ้วัทเอาเนื้าจี้จี้งเพ้ท้าพนสอ, ข้อนใจ้เขาฑุ่งแท่งานทิป ทนชู้.

53 เมื่นั้มพากนี้โปขอดแข้ว, เขาได้แท่งเขโว้หนึ่งท่าเขเมื่งเจ้นเนื้ณาเจ้ด. 54 เมื่เจ้าเสี้ญแท่งพี่ข่ามใช้ออกเขโป เป็นโพ่สี้จี้เจ้าเสี้ญได้. 55 พี่เขาจี้งจ้นพ้าวออกโปท่ง โส้งโขนั้น เอาสเจ้งปี่ชใช่เช่ทามมาป่อนเขาได้เนว่าเจ้าเสี้ญชู้ท้น. 56 เมื่ท่านเจ้าเนื้าโปทงเมื่งข้ว่าข้านนอกณอกนาสี้ถ้, เขาได้เอาสเจ้งปี่ชมาวางโว้

มาท 6

ข้อนเรื่องราว, แข้วแต่ข้าท่านเจ้าให้เราคิดทางเข้าถึงท่านเจ้า, ผู้ใดได้คิดแข้วค้ำถ้าเพิ่ด.

มาท 7

ความข้อทอขอนจุ้นมาแต่เมืองาวข้างเจ้า

1 เจ้านั้นแสนพี่น้ำนาชแต่งในขอนวอดแต่งถาท้ำสมาแต่เมืองเชียงนาเข้มเอาทนมาทางเจ้าเชียญ. 2 เราได้เห็นข้ามใจ้ท่านเจ้ามีสทินเก้ามีอ่ายเข้าข่ายมีท่อนท่อยถึกวอด. 3 เพ่ว่าแสนพี่น้ำนาชแต่งแสนสัวเห็นเพิ่ด เว้ยท่อยความข้อทอขอนจุ้นมาแต่งาวข้างเจ้า, ว่าเราเข้าได้ข่ายมีตามถึกวอดแข้วค้ำเข้าทินเก้า. 4 แต่งเจ้าเราโข้เจ้ามาว่าทาทเข้าได้ขาทข่ายแข้ทใจข้าท่อนเราค้ำเข้าทินเก้า เราทู้งจุ้งถึกวอดอั่นทาชแนวใฝ่ เณ้งข้างจุ้ยแหุ, ข้างฟานทอดเหุ้ง, ฟานทอดแกด, โทท, เชดนอน. 5 แสนพี่น้ำนาชแต่งพิ้งในขอนวอดจุ้งถามท่านเจ้าว่า, เป็นข้งข้ามใจ้ท่านเจ้าเข้าเชิดท่อยถึกวอดจุ้นมาแต่งาวข้างเจ้า? ทู้งทินเก้ามีอ่ายา. 6 ท่านเจ้าตอบเราว่า, ท่านเอ้ำนาชาได้จุ้นวัทพิ้งท่านโว้ว่าเป็นสหน้ากี่ใจ้งาน ท่อยความท่านได้จุ้นโว้ว่า:

เป็นโพ่พิ้งนี้ข้อดทู้เขาที่ข้าท ใจ้เราค้ำทุทท่างข้ำเขา

7 เราโหว้เขาเข้ามีค่าข้ง เพ่เราเอาความผู้สข้อทอขอน

มาว่าเป็นความเขาข้อทอขอน

8 พิ้งท่านวางข้ำความเจ้าน้ำข้อทอขอน

แข้วโข้พิ้งความสข้อทอขอน.

9 ท่านเจ้าเว้าทิ้งเราใฝ่ว่า, ทุทขอนเถิ้งถ้าควาพิ้งท่านได้วางข้ำความเจ้าน้ำข้อทอขอน, โข้พิ้งความข้อทอขอนจุ้นมาแต่งาวข้างเจ้า. 10 เพ่ว่าโมเณ้ได้ข้อทโว้ว่า, ใจ้เณ้ยาพี่แม่เจ้า, ผู้ใดดูเต่าชพี่แม่ถ้ามีโห้ชขอดตาช. 11 พิ้งท่านจี้นเว้าว่า, ผู้ใดถ้าเว้าทิ้งพี่แม่ว่าเจ้งณอดอนใดเป็นณอดนั้อชถ้าจุ่อชเชเจ้าได้, เจ้งณอดนั้นเป็นโทขาวาน, (ดูชโหว้เจ้าน้ำแข้ว) 12 พิ้งท่านค้ำเข้าใจ้แสงผู้นั้นเชิดอนใดข้งข้ำเพ่จุ่อชเชพี่แม่เจ้า. 13 พิ้งท่านจี้งาชข้ำชความเจ้าน้ำข้อทอขอน, ข้อนความข้อทอขอนข้งข้ำมา แข้วทู้งขอนข้งข้ำโข้น้ำ, แต่งวัทอั่นเณ้งนี้ทาชแนวพิ้งท่านทู้งเชิดผู้.

มาท 7

แนวเสีด ให้สว้าสอ่รส

14 แข้ว ท่าน เจ้า ได้ แนท เสีน โพ่ มาใฟ เว้า ทีงเรา ว่า ให้ พีง เจ้า พีง แท่งให้ เณ้า โมท ในใจ. 15 อนี ซู่ ทาง นอท เณ้า ทรง มี ซู่ สว เง่าเสีด ให้ ซู่ สว ว้าส อ่รส ได้, ทาท ว่า อนี ออท มาแท่ ทรง มี ซู่ สว นั้นน ด เสีด ให้ ซู่ สว ว้าส อ่รส. 16 ใส มี ทุ ให้ พีง เอา. 17 เม่ ท่าน เจ้า ได้ ออท โง ซ้ เสีน โพ่ เณ้า โง ทรง เหน แข้ว, แสน ง่าม ใจ้ ได้ จู่ ตาม ท่าน เจ้า แท้ หนี้ ความ เว้า นั้นน. 18 ท่าน เจ้า จึ่ง ตอง เรา ว่า, พีง ท่าน ลี้ ทู่ง เง่าเรือ ไจ้ อา ? พีง ท่าน เง่า ได้ ณอม ดุ อา ? อนี ใด ซู่ ทาง นอท เณ้า โง ทาง ทรง ซู่ สว เง่า เสีด ให้ ซู่ สว ว้าส อ่รส ได้. 19 เพ่ ว่า อนี นั้นน เง่า ได้ เณ้า โง ทรง ใจ, มนี โจง โง ทรง ง่ม แข้ว ตาส ออท โง (ความ งอท xอน เณ่ง นี้ เสีน จัท ง่าว ว่า เจ่ง ทีน ตู่ แนว แง่ท ใx แข้ว).

20 ท่าน เจ้า เว้า ว่า, อนี ใด ออท ทาง ทรง ซู่ สว มา นั้นน ด เสีด ให้ ซู่ สว ว้าส อ่รส. 21 เพ่ ว่า ออท ทาง ทรง มา แม่น ออท มา แท่ ทรใจ ซู่ สว, มี ความ หนี้ อ่รส เง่า ถ, จัท ฉีดวอง ทู่ง ตาส, จัท เจ็ม, ณ้า สว. 22 จัท อี้น ตู้ จู้ ตรี มี ท่าน, ทีน เพี้ม, โคด จาน, แข้ว ฟาง, ทุง ทรส, เท็ง แทน, ดุ ง่าส, โท เง่า เสีน, ใจ้ ถ้า วาง มี โง ท่อส โจม. 23 จัท ท้อส อนี ฟนี แนว ได้ ออท ทาง ทรง มา แข้ว เสีด ให้ ซู่ สว ว้าสอ่รส.

ซู่ ทู่ง ที้ง ณี จี ฟอส นี เท็ เจ่ เจ้า เสีญ

24 ท่าน เจ้า ได้ ออท จี้ ง่อน นั้นน โง ลีน เมง ที่ โจ แข้ว เณ้า โง เหน ซู่ ณ หนี้ เง่า แอ่ ให้ ใส ไจ้, ทาท จัด ซู่ เง่า ได้. 25 เจ่ นั้นน มี ซู่ ทู่ง ณ ฉี ท้ เมา ขุท ทู่ง มนี มนี ได้ ลีน ณ่าว เจ้า เสีญ มนี จึ่ง มา ทาท่าน เจ้า โท้ม ฟุง โจ ใจ่ ทีน. 26 ซู่ ทู่ง นั้นน เสีน สว ทา ขีท ออท หนี้ง ที้ง ณี จี ฟอส นี เท็, มนี ได้ แด่ จ ท่าน เจ้า จ้ง ฉี ท้ เมา ออท จ้ ขุท ทู่ง มนี. 27 ท่าน เจ้า ได้ เว้า ทีง ซู่ ทู่ง นั้นน ว่า, ให้ ขุท ทีน อี่ม จ้ ท่อน เพ่ ว่า เง่าจี้ เอา เจ่ง ทีนขุท จี้ม ให้ ฟา น้อส. 28 มนี ตาส ความ ตอง ว่า, จู่ ท่าน เจ้า แม่น ด, ทา ตา ฟา น้อส ซู่ ท้อง ฟาน ลี้ ทาท เรีส ทีน เจ่ง เณ เด็ท น้อส นั้นน.

29 เณ่งนั้นน ท่าน เจ้าจึ่ง เว้า ทีง มนี ว่า. ซ้อน ความ เว้า เจ้า, ให้ ลีน เม่ เหน ฉี ว้าส ท้ เมา ขุท ทู่ง เจ้า ได้ ออทแข้ว. 30 มนี ลีน เม่ เหน ลี้ เท็น ขุท ทู่งนอน ซู่ หนี้ง เสง ฉี ว้าส ได้ ออท จ้ แข้ว.

เจ้า เสีญ ปี่น จ ส ทุ หนรท ส เป็น งาท

มาท 7

31 ท่าน มา ท่าน เจ้า ได้ ออก จ่ เมง ที่ ใจ ทาง เมง นี้ ไดน ไป, แข้ว ก็ว ทาง ก้าม ที่ เด็ ทา ไป ข้ ไป ทา หนอง ทุกง วา ข้ เข้. 32 มี ส เอา ตั้ ดาง ส ทุ หนุก เป็น งาท มา ทา ท่าน เจ้า ได้ แต่ จ่ ท่าน เจ้า ไป มี ใจ่ มน. 33 ท่าน เจ้า ได้ เอา มน ออก จ่ แดน ส นั้น ไป ป่อน อั่น, เอา นี้ว มี แหง่ ทุ มน เก็ง ของ เน็ง แข้ว แขด นี้ ขา ขาง ใจ่ มี ข้ ขาง ใจ่ ขึ้น ตั้ นั้น. 34 แข้ว ท่าน เจ้า แทน หน้า ก้น ฟ้า ทา ใจ เขง ใหญ่ เว้า ทั่ ป ตั้ นั้น ว่า เอ๋ ง ทา (ให้ ไน ออก).

35 แข้ว ทุ ตั้ นั้น ตั้ ไข่ง ไน ออก ไขง ณิด ขึ้น ตั้ ทุด, แข้ว มน ตั้ ป าท ได้ ถ้. 36 ท่าน เจ้า ได้ ห้าม เป็น ไฟ่ เข่า ให้ ป อก วัท นี้ ให้ ตั้ ใด ฟัง, ท่าน เจ้า ห้าม เขา ทาง ที่ ใด เขา เข่ง ป้าว ไป ที่ นั้น. 37เป็น ไฟ่ เห็น เป็น ทาท ทาง จั่ง โอ้ ไน ทน ว่า ท่าน เจ้า ตั้ นี้ ได้ เผิด ข้ ไน ที่ วัท ถ้, ทา ตา ส ทุ หนุก ตั้ เผิด ให้ ใน ได้ ส เป็น งาท ตั้ เผิด ให้ ป าท ได้.

มาท 8

เจ้า เผิ ณ ขึ้ง เพ้ จ่ พน ส

1 เด้ นั้น เป็น ไฟ่ ได้ มา ที่ ม ทาง ใฟ่ เข่า มี เด่ง ทิน ท่าน เจ้า จั่ง แณท แดน ข่าม ใจ้ มา เว้า ทั่ ป เขาว่า. 2 เขา อั่น ดุ แดน นี้ เพ่ เขา ตั้ ท่อง เขา ได้ ขาม มั้ แข้ว เข่า มี จ่ง ทิน. 3 ว่า เขา ใจ้ ให้ เขา ล้น เม่ เขน เด้ ก็ง ทอด ก็ว ตั้ เขา ใจ้ อิด เมง ตาม ทาง เพ่ ณ่าน ส มา แต่ ทุท ท่าง. 4 พั่ง ข่าม ใจ้ จั่ง ดาง ความ ตอง ท่าน เจ้าว่า ตั้ ทาง ป่า แนว นี้ ใจ้ เอา เด่ง ทิน ท่า ใด มา พี ให้ เขา ทิน อั่ม. 5 ท่าน เจ้า ดาม เขา ว่า พั่ง ท่าน มี เก้า จี้ ที่ ต่อน ? เขา ดาง ความ ตอง ว่า มี เจ็ด ต่อน.

6 ท่าน เจ้า ได้ ป อก ให้ เป็น ไฟ่ นั่ง ไข่ง ถิน, เม่ เอา เก้า จี้ เจ็ด ต่อน มา จ่ ท่าว ความ ได้ ข้อน เจ้า ฟ้า แข้ว, ตั้ ขึด ป นั่ ให้ ข่าม ใจ้, พั่ง ข่าม ใจ้ เอา ขาง ให้ เป็น ไฟ่. 7 เขา มี ป่า น้อง ของ ขาม โต, ท่าน เจ้า ได้ จ่ ท่าว ความ ได้ ข้อน เจ้า ฟ้า แข้ว ป อก ให้ ข่าม ใจ้ เอา ป่า นั้น ไป ขาง เณ ล้ว ทน, แดน ส ได้ ทิน อั่ม เผิด. 8 ต่อน ที่ ท เณ ทิน นั้น เขา เท็ป ได้ เต็ม เจ็ด ขุ ง. 9 แดน ได้ ทิน นั้น มี ข้าว จี่ พน ส, แข้ว ท่าน เจ้า ป อก ให้ เขา ขา ไป. 10 เด้ นั้น ท่าน เจ้า ไข่ง เข ไป ท่อง พั่ง ข่าม ใจ้ ไป ขอด แดน เม่ ดาน มานุ ทา.

11 แดน ฟา ข้ ณาง ออก มา ค้าง ความ ทั่ ป ท่าน เจ้า, เพ่ แอ่ ตั้ ใจ ท่าน เจ้า จ่ ให้ ท่าน เจ้า เผิด วัท ทาท ว่าน แนว ส มา แต่ เม่ ฟ้า. 12 ท่าน เจ้า ได้ ทา ใจ เขง แขง แข้ว เว้า ว่า เป็น

ข้อ ๑๖ สวรรค์นี้จึงตรัสวัจนะทั้งสาม, เพราะคนพวกนี้ว่า ใจเก่าเสียดวัจนะทั้งสามให้สวรรค์นี้. 13 แข้วท่านเจ้าได้ไปวาเรา ไขเขาเข้ามพวกหนอยทุกไปใหม่.

เจ้าแข้งแสนหาขี้ณาสทั้งแสนเชื่อไขด

14 แสนข่ามใจ้ข้มเอาเนื้าจี้ไปท่อส ทุกเขาเรามีเนื้าจี้ต่อนถัว. 15 ท่านเจ้าติดเต็นเราว่า, ให้เข้าคู่ ทั้งต่อสจี้เจ้าแข้งแสนหาขี้ณาสทั้งแสนเชื่อไขดให้ถ้. 16 พี้งข่ามใจ้จี้งโอ้ไขทนว่า, ใจ้ถ้เป็นแต่ณุมเอาเก่ามีเนื้าจี้.

17 ท่านเจ้าทู้วัจนะนี้จึงตรัสเราว่า, เสียดแนวใดพี้งท่านจี้งไขทนทอดวัจนะเก่ามีเนื้าจี้, พี้งท่านตู้งเก่าได้เข้าคู่ แต่งตู้งเก่าเชื่อเนื้าไมทในใจอ่า, ใจพี้งท่านตู้งทิงตนจู้อา ? 18 มีตาตู้งเก่าเต็นอา ? มีทูตู้งเก่าได้ยิน ? พี้งท่านเก่าจี้ได้อ่า ?. 19 เม่เอาขึดเนื้าจี้ทำต่อนจาสให้ทำพนสนั้น, พี้งท่านเทิงต่อนเณทินนั้นได้ทั้งปู๋ ? เราตาสความตอบว่าได้ซิงขอ๑ปู๋. 20 เม่เอาขึดเนื้าจี้เจ็ดต่อนจาสให้ซี่พนส, พี้งท่านเทิงต่อนเณทินนั้นได้เต็มทั้งปู๋ ? เราตาสความตอบว่าได้เจ็ดปู๋. 21 ท่านเจ้าจึงเว้าทิงเราว่า, พี้งท่านตู้งเก่าเนื้าไมทในใจอ่า ?.

เจ้าเสียณุปั่นปรสตาปอดเมงเปิดณาอีดา

22 ท่านเจ้าแต่งพี้งข่ามใจ้ได้ไปเมงเปิดณาอีดา, ไขเมงนั้นได้เอาสตาปอดมาหาท่านเจ้า, แต่ซ้อดท่านเจ้าณี่มน. 23 ท่านเจ้าได้ณี่มีสตาปอดจู๋งมนออกไปนอกเมงได้ไคุ่มนี้ณาขาสใซ่ตาตู้นั้น ขึดมีใซ่มน แข้วตามมนว่า, เจ้าเต็นทู๋งแต่อ่า. 24 ตู้นั้นแทนหน้าเข้งแข้วตาสความตอบว่า, ตู้นั้นอสเต็นสทู่างไปมาทางเข้งแปทก็ไม้. 25 ท่านเจ้าได้ขึดมีใซ่มนใหม่ มนมั่นตานั้นเต็นตู้อนซนเตู่งได้ถ้. 26 ท่านเจ้าจึงให้มนคันเม่เขน แข้วปอทมนว่า ตู้าได้เนื้าไปทุกเมงเน็.

ท่านเป็ไคว่าเจ้าเสียณุเป็นขุทเจ้าพี้า

27 เจ้าเสียณุแต่งข่ามใจ้ออกไปถอมบ้าน ไต้งไขถินเมงทาสณาจี้ตี้ขิงปอส, ทุกเจ้

ทูต ซึ่งทาง ของ ขาง ทาง นั้น ท่าน เจ้า ได้ ถาม พัง ข่าม ใจ ว่า, แต่น ส เห็น ทาส เว้า ว่า เขา แม่น ผู้ ใด. 28 เขา ถาม ตอง ว่า, ณ่าน ส ว่า แม่น ท่าน โซ ขน ขึ้ง ทิด, ณ่าน ส ว่า แม่น ท่าน เอ็ ซ ซา, แข้ว ส อั่น ลี้ ว่า แม่น ผู้ ง ทาง โฆด ผู้ ข้าว ความ เจ้า ฟ้า. 29 ท่าน เจ้า ถาม เขา ว่า, พัง ท่าน เจ้ ว่า เขา แม่น ใต? ท่าน เจ้ โต ถาม ตอง ว่า, ท่าน เจ้า เป็น ขุท เจ้า ฟ้า. 30 แข้ว ท่าน เจ้า ได้ ห้าม ข่าม ใจ ความ ลืด ว่าทู่า ได้ ของ วัท เขา ให้ ใต ทู.

เจ้า เซี้ ญ เว้า ขอด วัท เจ้า มี ฤทาส

31 แข้ว ท่าน เจ้า ได้ ตี้ง โทท ของ ขอน พัง ข่าม ใจ ว่า, ขุท ถาส ส ฤ ตี้ ปาง มี่ ณ่ ใจ ทาส แนว. ผู้ เถ้า ส แท่, พัง โทท เฆ, แท่ง พัง ได้ ขอน ฮอง ฤ เข่า ขึ้น เอา, เขา ฤ ณ้า ท่าน เจ้า ซ้ แข้ว มี้ ฤ ขาม ท่าน เจ้า ฤ ลัน เป็น ส. 32 พัง ความ นี้ ท่าน เจ้า ได้ เว้า ความ นี้, เป็น เณ ง นั้น ท่าน เซี้ โต จี้ ง เอา ท่าน เจ้า โป ทาง ง แข้ว ซ้ ถาส ความ ห้าม ท่าน เจ้า. 33 เม่ ท่าน เจ้า ไว้ เอา เห็น แต่น ข่าม ใจ จี้ ง เจ้ ท่าน เซี้ โตว่า, ข้า ฉี้ ห้าส เอ็ส ให้ ฟ่าส ซ้ เขา, เพ่ เจ้า ขึ้ แนว ผู้ ส เข่า ขึ้ แปท เจ้า ฟ้า.

34 ท่าน เจ้า ได้ แณท เซี้ น โพ่ แท่ง พัง ข่าม ใจ เณ้ามา ทา เว้าทึง เขาว่า ผู้ ใดแอ่ มาท่อส เขา ให้ ผู้ นั้น วาง วัท ทิน ขาง ซึ่ เง็ส เท่า เจ้า ซ้, แปท เอาโม้ วา แณน เจ้า มา ท่อส เขา. 35 เพ่ ว่า ผู้ ใด แอ่ ฤ่อส ฤ่ เง็ส เจ้า ให้ ณ่อส ซ้ ปาง ไณ้ส ผู้ นั้น ฤ ซ้ ฤ่ เง็ส. ว่า ทาท ผู้ ใด ฤ ซ้ ฤ่ เง็ส เจ้า เพ่ ขึท เขา แท่ง เพ่ ณ้าว ใx เขง, ผู้ นั้น ฤ ฤ่อส ฤ่ เง็ส เจ้า ณ่อส ซ้ ปาง ไณ้ส. 36 ว่าผู้ ใด ฤ ได้ เฤ่ง ณอง เท็ง เพ็ดพั้ง เมง ขุม ทาท ฤ ฤ้ ซ้ ฤ่ เง็ส แท้ เจ้า ผู้ นั้น ฤ ได้ ขาง ซ้ง. 37 ขั ผู้ นั้น ฤ เอา อน ใด โป แปท เอา ฤ่ เง็ส แท้ เจ้า ลัน มา. 38 ฤ่ เง็ส นี้ มี ที่ วัท โคด จาน แท่ง อ่เง็ส ห้าส ว่าผู้ ใด หน้า ห้าส พั้ง วัท เขา แท่ง ความ เขา ของ ขอน นั้น ขุท ถาส ส ลี้ ฤ มี ความ หน้า ห้าส พั้ง วัท ผู้ นั้น. เม เฤ ท่าน เจ้ามา มี ความ ทู่ง หน้า มาตาเจ้า พี่ แท่ง พัง แฤน ผู้ ใx เขง.

เจ้า เซ ฤ ได้ ความ ทู่ง เขง ใx

1 ท่าน เจ้า ทูต เว้า ทึง เขาว่า, เขา ของ พัง ท่าน ความ นี้ ว่า, แต่น ส ซึ่น ซึ่ นี้ ณ่าน ส ฤ

เข้า ตาย ท้นว่า ๆ ได้ เห็น แสง แดง แผ่ ท้า แต่น เมื่ เจ้า ฟ้า มา เกิ แต่ ดา. 2 โดท มั้ ขุน มา เจ้า เสี ณุ ได้ เอา ท่าน เป็ โต , ท่าน ชา โดโป แต่ ท่านใช้ ดน นั้น พุ ขุ่ เม่ ทาท โป ชู้, แข้ว มี ลิ่ หน้า ตา ท่าน เจ้า ได้ ขึ้น โป ที่ หน้า เขา. 3 เข้ อ ท่าน เจ้า ทู่ ใช ก่อน เท็น ๆ ข่าว ดู่ ณิท ล้า ท่ เแต่น ลิ่น เมื่ ขุ ณิท ให้ ก่อน เณิ่ นั้น เข้า มี. 4 ข้าม ใช้ เท็ ขาม ได้ เท็น ท่านโม เณิ, ท่าน เอ็ ข้ ชา โอ้ โด ทั่ เจ้า เสี ณุ. 5 ท่าน เป็ โต ดาช ความ ขุ่ เจ้า เสี ณุ ว่า, ดู่ เจ้า จ้อม ชู้ เป็น ฟ้า, ฟั่ ชู้ น้อช ชู้ นี้ ลี้ ถ้ ว่า ท่าน เจ้า ทาท ใจ ใช้ มอน ฟั่ ชู้ น้อช ๆ ทั้ ที่ นั้น ขาม ทาเ ชู้ ง่อน นี้, ให้ ท่าน เจ้า ทาเ ณ, ให้ ท่าน โม เณิ ทาเ ณ, ทาเ ณ ถ้ ให้ ท่าน เอ็ ข้ ชา. 6 ท่าน เป็ โต เว้า แนว นั้น เพ เข้า ทู่ ๆ เว้า แนว ใด, ข้อน ว่า เขา ข้าน ทาช.

7 มี ขึ้ เล้า มา โป ท โท้ม เขา โว้, มี เข เอ ออท มา แต่ ขึ้ เล้า นั้น ว่า, ท่าน ชู้ นี้ ถ้ เป็น ขุท เขา ท่ท, ให้ ฟั่ ท่าน ฟั่ เอ ความ ท่าน. 8 เขา ข้น ฟ้าว เข้ เอ้อม โข นั้น เข้า เท็น ชู้ ใด, เท็น ที่ เจ้า เสี ณุ ชู้ ท่อช เขา. 9 เม่ เขา ทาเ โข เอ พุ มา ท่าน เจ้า ท้าม ฟั่ ข้าม ใช้ เข้า ให้ ขอท อน เขา เท็น นั้น ให้ ชู้ ใด, ท้นว่า ขุท ดาช ฮ ตาช ลิ่น มา เข้า.

10 เขา ลี้ ได้ ฟั่ ความ ขอท นั้น เขา ทาท โอ้ โข ทน ว่า, ๆ ตาช ลิ่น มา เข้า นั้น ฟั้ แนว ใด. 11 เขา จึ่ เอ้ ดาม ท่าน เจ้า ว่า, เป็น เณิ่ ใด แต่น ฟั่ ทุ เอ เว้า ว่า, ท่าน เอ็ ข้ ชา ๆ ๆ้ มา ท่อน. 12 ท่าน เจ้า ตอข เขา ว่า, แม่น ถ้ เอ็ ข้ ชา ๆ ๆ้ มา ท่อน ๆ เสิ ถ ให้ ดู่ อน ขน ขึ่ เถ้ เณิ่ เท่า, มี ความ ดู้ น โว้ ทั่ ขุท ดาช ฮ แนว ใด, ท่าน ๆ ๆ้ โน้ ขาข มี ณ ใจ ทาช แนว แต่ ๆ ๆ้ ดุ เ่าช. 13 เขา ขอท ฟั่ ท่าน ว่า, เอ็ ข้ ชา นั้น ได้ มา แข้ว เขา เสิ ถ ให้ ท่าน ตาม ใจ เขา เณิ่ ความ ได้ ดู้ น ใว้ ทั่ ขอ ท่าน .

เจ้า เสี ณุ ข้ ขึ้ ท้ เมา ออท ข้ เข้ ท น้อช

14 เม่ ท่าน เจ้า แต่ ข้าม ใช้ ขาม ฮ มา ทอด แต่น ข้าม ใช้ ท่อช ทน นั้น เท็น ฟั่ เป็น โฟ่ อ้อม ข้อม เขา ทาช แข้ว แต่น ฟั่ ทุ เ่ ทาเ ค้าช ความ ทั่ เขา. 15 เม่ เ่ เป็น โฟ่ เท็น ท่าน เจ้า ลี้ เป็น ทาท ทาช, จึ่ เ แขน มา ท ท ด่าว. 16 ท่าน เจ้า จึ่ ดาม เขา ว่า, ฟั่ ท่าน ค้าช ทน อ ท ข้ เ. 17 มี ชู้ ณ ท เ เป็น โฟ่ นั้น ดาช ความ ตอข ท่าน เจ้า ว่า, ดู่ เ โณ ชู้ น้อช ได้ เอา ขุท ดาช มา ทา ท่าน เจ้า เฟ่ ว่า ถ้ เป็น เ าท ได้ ท้ เมา มน. 18 เข้า ว่า ตาม ใด ถ้ ท้าช ท้ เมา แข้ว

เสียใจ มนะโจมทั้งเท้าโปมา, นั้นณา ขาดเต็มปาท ทิด แน้ว โต สิ้ง ศี้ แณ่ง. ตู้ น้อยได้ แต่ ข้ามใจ้ ท่านเจ้า ขัป ตี้ ข้าดนั้นออกข้ ทาทเขาขัปเป่าได้.

19 ท่านเจ้า เว้าทัป เขาว่า, โอ ! ปาง ผ เป่า เจ้ เอ๋ย! เขา ฉี้ ฉี้ ตู้ทัปพัง ท่านเท็ง ที่ใด, เขา ฉี้ ฉี้ อัดใจ โจ้มทัปพัง ท่านเท็ง ที่ใด, ให้เอามนะมา ทาเขา. 20 เขาจึ่ง เอาเล็ก น้อย นั้นมา ทาท่านเจ้า, ตี้เท็นท่านเจ้าเจ้าใด มนะคี้เสียใจ เล็ก น้อย โจ้ม โง่ ทั้ง เท้าโปมา, นั้ณา ขาดโพดเต็มปาท. 21 ท่านเจ้าได้ ถามอ้าดมนะว่า, มนะเป็นแนวนี้ได้เท็ง ที่ใด แข้ว, ตู้เป็นอ้าดถาดความ ตอปว่า เป็นแต่น้อยมา. 22 ตี้นั้นได้ ณุท ขุด มนะใข่โพ ใข่นี้ ทาดเท่ ว่าฉี้ ณ้า มนะข้. ว่าทาทท่านเจ้าต่อดมนะได้, ข้อั่นดุ ทิท แพ่ง ต่อดพัง ตู้ น้อยแต่.

23 ท่านเจ้าเว้าทัปตู้ เป็นอ้าดมนะว่า, ตู้เต่ คี้ เสียได้ เพ็ด. 24 เจ้ นั้นอ้าดเล็ก น้อย ได้เว้า นั้นว่า ตู้ น้อยเต่ แข้ว, อนะตู้ น้อยตู้ เป่าเข้ เต่ เพ็ด นั้น ข้ต่อดตู้ น้อยแต่นา. 25 เม่เจ้า เสียณุเท็นเสียนโพ่ดุ้ม มาทาทาด. ท่านเจ้าเว้าทัปตี้ ข้าดนั้นว่า, ข้า ตี้ เป็นเงาทุ ทนุทเอ๋ย! เขาปอทให้มัง ออกข้ ข้าน้อยนี้ ตู่า ได้ ตัน เณ้า มา ทามนะข้ทเท่.

26 ตี้นั้นได้ แณทนั้นเสียใจ เล็ก น้อย ถิ้น ด่นเพ็ด แขง แข้ว คี้ ออกโป, เล็ก น้อย นั้น เป็นเณ่ง ผ ตาด แณน ผ นั้นเว้าว่า มนะตาด แข้ว. 27 เม่เจ้า เสียณุณี่ มัมนะนั้น มนะคี้ ที่น นั้น. 28 เม่ท่านเจ้าเณ้าโปทจ่ง เขน แข้ว, แณนข้ามใจ้ได้ ฉี้ ถาม ความ ชี้ว่า, เป็น เณ่งใด พัง ตู้ น้อยจึ่ง ขัป ตี้ นั้นออกเป่าได้. 29 ท่านเจ้า ตอปเขาว่า, ตี้ แนวนี้ ฉี้ ขัปพ่าด แนวอั่นเป่าได้ มีที่แต่ข้ แนวถ้ว.

30 ท่านเจ้า แท่ง พัง ข้ามใจ้ได้ ออกข้ ข่อนนั้น แข้ว ทิว ทาง ทาด โป ทาง ที้งฮา ขี้ เจ้ เพ่ว่าท่านเจ้าเป่า แอ่ให้ใดทู้. 31 ข้อน ท่านเจ้าปอทขอน แณนข้ามใจ้ว่า, ขุท ถาด ผ ฉี้ ฉี้ ข่าวให้มัง ผ เขาฉี้ ณ้า ท่านเจ้าข้, เม่ณ้า แข้ว ได้ ขามมี้ เจ้าพ้า ฉี้ ถิด ให้ท่านเจ้า ตัน เป็น ผ. 32 พัง ความนี้ แณนข้ามใจ้ เป่า เณ้า โมทในใจ, ทาทว่าเป่าข้ามถามท่านเจ้า.

ตู้ใจเป็นใหญ่เณ่

33 ท่านเจ้าพ้อมทัปข้ามใจ้ได้ มาเมง ทาเป็นา อุม, เม่เณ้าโปทจ่ง เขน แข้ว ท่านเจ้า

มาท 9

ได้ ฤามข่ามใจ้ว่า, เจ้ามา ท่อชทาง นั้นพ้ง ท่านได้ ล้าชทนว้ท ข้ง, พ้งข่ามใจ้ท่ามฮู้. 34 เพ่ว่า เม่เจ้ามา ท่อชทาง นั้น เขา ได้ ล้าชทนว่า, แม่นใด ฉ้ เป็นใหญ่ เณ เพ็ด. 35 เจ้า เจ็ณ นี่ง โข่ง แข้ว แณท ฆ้ข่อง ฉ้ ข่ามใจ้มาเว้า ท้ข เขา, ว่าฉ้ใด แอ่ เป็น โทท ให้ ฉ้ นั้น เป็น ข่าช แท่งให้ใจ้ ฆอช ฆ เท็ง ทาช. 36 ท่าน เจ้า เอา เด็ท น้อช ฉ้ ฆ มา จั้น ฮู้ ก่ หน้า เขา, แข้ว ได้ อุ้ม เอาเด็ท น้อช นั้นไว้ แข้ว เว้า ท้ขเขา. 37 ว่าฉ้ใด ต้อน เอา เด็ท น้อช ฉ้ ฆ แนว นี้ไว้ ในฮู้ เขา ฉ้ นั้น ค้ ได้ ต้อน เขา, ฉ้ใด ต้อน เขา ค้ เข่าต้อน เขาฉ้ ถ้ว ต้อน เท็ง เจ้า พ้าฉ้ โข่ง เขามา.

38 ท่าน ใช้ ขอช ฤาช ความ ฆ่ ท่าน เจ้า ว่า, ฤ้ง ใน พ้ง ฉ้ น้อช ได้ เท็น ฆ ฆ่ ฮู้ ท่าน เจ้า ฆ้ข ฉ้ ท้าช ออท , แข้ว พ้ง ฉ้ น้อช ได้ ท้าม ฉ้ นั้น เพ่ มน เข่า ได้ เน้า ขรม ท้ข พ้ง ฉ้ น้อช. 39 ท่าน เจ้า ตอข ว่า, ฑ่า ท้าม มน, เพ่ว่าฉ้ ได้ ฆ่ ฮู้ เขา เจ็ด ว้ท ทาท ฆ าน แข้ว ท้ง มา ค้ เข่า มีใด ฉ้ มา เว้าฤ ง่าช เขา. 40 เพ่ว่า ฉ้ ใด เข่า ก่ ใน ท้ข เขา ฉ้ นั้น ค้ ฮู้ ทาง เขา แข้ว. 41 เขา ขอท พ้ง ท่าน ความนี้ว่า ฉ้ ใดเอา โทท นี้ ฆ ให้ พ้ง ท่าน ทิน เพ่ว่า พ้ง ท่าน เป็น ทาง เขา ฉ้ นั้น ฉ้ มี เฮ้ง ต้อน เข่า ทุด ฆ้ท เท่.

แนว พา ให้ เจ็ด ข่าง ใน้ช

42 ทเง พ้ง เด็ท น้อชนี้ ว่าใด พาเด็ท น้อช ฉ้ ฆ เฮ่ เขา นั้น เจ็ด ข่าง ใน้ช, แขน แณ เอา ต่อน ด่าน ใหญ่ ทุ่ช เน้า แณวน ค ฉ้ นั้น ฉ้ม โข่ง นี้ เข้ ฆ้ แวน ถ้. 43 ว่า ทาท มี เจ้า เจ็ด ข่าง ใน้ช ให้ ต้ด ฉ้ม ฆ้, มี มี ถ้ว ฉ้ เน้า มี ฮู่เ เข่ช ค้ ฑ้ง แวน ฆ้ มี เท็ง ฆอง มี ทาท ฉ้ ฉ้ ฉ้ม ใฆ่ ข่อน ข่าง ใน้ช เข้ ว้ วาช โฟ โฟ้ เข่า ทุ้ มอด. 44 ข่อน นั้น โต ขอน เข่า ทุ้ ทาช โฟ ค้ เข่า ทุ้ มอด 45 ว่า ทิน เจ้า เจ็ด ข่าง ใน้ช ให้ ต้ด ฉ้ม ฆ้, มี ทิน ถ้ว ฉ้ เน้า มี ฮู่เ เข่ช ค้ ฑ้ง แวน ฆ้ มี เท็ง ฆอง ทิน ทาท ฉ้ ฉ้ ฉ้ม ใฆ่ ข่อน ข่าง ใน้ช เข้ ว้ วาช. 46 ข่อน นั้น โต ขอน เข่า ทุ้ ทาช โฟ ค้ เข่า ทุ้ มอด. 47 ว่าทา เจ้า เจ็ด ข่าง ใน้ช ให้ ตเด ออท ฆ้, มีทา ถ้ว เน้า แด่น เมง ฟ้า ฑ้ง แวน ฆ้ มี เท็ง ฆอง ทา ทาท ฉ้ ฉ้ ฉ้ม โข่ง ข่อน ข่าง ใน้ช เข้ ว้ วาช. 48 ข่อน นั้น โต ขอน เข่า ทุ้ ทาช โฟ ค้ เข่า ทุ้ มอด.

49 เพ่ว่า ฮู่ ฆ ฉ้ ตวา เท ข้าง ฆ่า โฟ เฮา. 50 เท เป็น ฆอง ฉ้, ว่า ทาท เท ง่าง แข้ว ฉ้ เจ็ด ให้ เค็ม เขา ได้ แนว ใด, พ้ง ท่าน ให้ มี เท ฟ้ง มี ค้ง ให้ เป็น ฆาช ท้ท แพง ทน.

มาท 10

มาท 10

เจ้าเสด็จไปสอนวิธีวางใจ

1 ท่านเจ้าได้ออกจากบ้านนั้นแล้ว เดินไปแถบลิ้ม ทะเลกาลิลี, ฝูงชนพากันมาชุมนุมเฝ้าท่านเจ้าใหม่, ท่านเจ้าได้สอนเขาเช่นเก่าอีก.
2 แต่นี้ฟาริสีมาถามว่า เพื่อจะทดลองใจท่านเจ้า, ชายใดจะวางใจเมียได้หรือไม่ ? 3 ท่านเจ้าได้ถามเขาต้นว่า โมเสสได้สั่งไว้แต่ดังแนวใด ? 4 เขาตอบว่า ท่านโมเสสได้ให้แสดงเสด็จนี้วางใจให้มีแล้ว วางได้. 5 เจ้าเสด็จเล่าว่า ทั้งเขาว่า, อนโมเสสได้ให้แสดงแนวนั้นเพื่อพวกเจ้าเป็นสักขีของตาท. 6 แต่ที่เสด็จเมื่อจุมเจ้าฟ้าได้ปั้นที่สร้างเป็นชายชาย. 7เหตุนั้นชายจึงได้ไปจากบิดามารดาของตนไปกับภรรยาตนนี้. 8 แล้วเขาเป็นเนื้อเดียวกันเป็นมีสติดีวันนี้ เขาเป็นเนื้อแล้ว เป็นมีสติดีวัน. 9เพื่อเหตุนั้นเจ้าฟ้าให้เขาต่อมนนี้แล้ว ท่าเสด็จให้สักไปวางจากกันนี้.

10 เมื่อเดินไปทางเรือน, พวกข้ามใช้ได้ถามท่านเจ้าอีกนี้ใหม่. 11 ท่านเจ้าสอนเขาว่า, ชายใดวางเมียเจ้าไปเอามีใหม่ ชายนั้นผิดเนื่องจากนี้. 12 แต่ชายใดวางตนเจ้าไปเอาตนใหม่ ทั้งนั้นก็ผิดเนื่องจากแปดนี้.

เจ้าเสด็จพาชนให้เด็กน้อย

13 เขาได้อุ้มเด็กน้อยมาหาท่านเจ้าเพื่อจะให้ท่านเจ้าสัมผัสให้เขา, ทาทแต่นข้ามใช้ได้ห้ามเขาไว้. 14 เมื่อเจ้าเสด็จเห็นเหตุนั้นก็ทุกข์ทุกข์ใจทาท, จึงได้เล่าว่าทั้งพวกข้ามใช้ว่า, ใทเด็กน้อยเดินมาหาเขา ท่าห้ามเขา, เพื่อว่าแต่นเมื่อเจ้าฟ้าเป็นเหตุแต่นนี้. 15 เขาสอนพวกท่านความนี้ว่า, ชายใดเข้าใจมาแต่นเมื่อเจ้าฟ้าเหตุเด็กน้อย, ชายนั้นจะเดินแต่นเมื่อเจ้าฟ้าเข้าได้จักเท่า. 16 แล้วท่านเจ้าอุ้มเด็กน้อยแต่นนั้นไปมีใจเขาแล้วพาชนให้.

ชายรวยมี

17 เมื่อเจ้าเสด็จออกไปทางทาง มีชายแขนมาหาท่านเจ้าเท้าเดินไปจึงถามท่านเจ้าว่า, จึงโดนชายใจเมื่อ, ชายนี้อยจะเสด็จแนวใดจึงจะได้ชุ่มเข้าชีวิตเข้าจุดทุน. 18 เจ้าเสด็จตอบว่า, เป็นจริงท่านจึงแสดงเขาชายใจเมื่อ, เข้ามีใดใจเมื่อมีเจ้าฟ้าชายถึงที่นั้น. 19

ท่านจึงความเจ้าฟ้าวอทขอนแข้วเข่า เณฬว่า: ท่าณ้าฯ, ท่าถิ้นจุ้ขุ้ดเรมีท่าน, ท่าจ๊ท เจ๊ม, ท่าทา ความใจ่ ฉุ้เข่า ฉิก, ท่าทิน เพ็ม, ให้ทิท แพฬอ้าฮเอ็มเจ้า. 20 ฉุ้นั้นได้ ฉาฮความทอฮว่า, ฉู้ฬโณ พ้ฬความ นั้นฉุ้ณ้อฮได้ พ้ฬความแต่เป็นเถ้ทน้อฮมา.

21 เจ้าเฮ็ณุเข้ฬท่านฉุ้นั้น ฉี้ทิทท่านทาฮ แข้วเว้าว่า, ท่านท้ฬเข่าได้เฮ็ดแนวฯ, นั้นฉี้แม่นให้โจ่ณาฮ เฉู่ฬณอฬท่านมีนั้นจ่นฮาฮให้ฯฉ้ดณี่ ท่านจุ้ทิฬมีฉุ้เมฬฟ้าฮ็น พาน แข้วมาท่อฮเขา. 22 เม่ท่านได้ใน่ความนั้นหน้าตาฉี้เข้าฟอฬออนโจ่เท็ฬโณ้ ท่านใจ้ เพ่ว่าท่านมีเฉู่ฬณอฬทิฬมีทาฮ. 23 เจ้าเฮ็ณุเข้ฬอ้อมพ้ฬข่ามใจ้ แข้วเว้า ท้ขเขาว่า, ฯทิฬมีจุ้เณ้าแด่นเมฬเจ้าฟ้าฉี้ฮาท. 24 แด่นข่ามใจ้เป็นทาทใจ้ท้ฬ ความท่านเจ้าเว้า, ท่านเจ้าเว้าท้ขเขาใฟ่ว่า ขุทเอ้ฮจุ้เณ้าแด่นเมฬเจ้าฟ้าฉี้ฮาทแท้น์.
25 ฯทิฬมีจุ้เณ้าเมฬฟ้าแทฬฮาทณ์โทขาทข้าจุ้ขอดโท้นเณ็ม. 26 แด่นข่ามใจ้เฬฬ เป็นทาทใจ้ทาฮ, จี้ฬโอ้ทน์ว่า, เณฬณ้นใฉ่จุ้ณ้อฮจ๋ขาขโณ้ฮได้. 27 ท่านเจ้าเข้ฬเขา แข้วเว้าว่า, เป็นจ๊ทโจ้นข่าเขุแทฬฉุ้ฯแท้ด์, ทาทเข่าเป็นจ๊ทโจ้นเขุแทฬเจ้าฟ้า, เพ่ว่าเจ้าฟ้าเฮ็ดได้ฉู่แนว.

28 ท่านเฮ็โทฉาฮความนั้นว่า, ให้เข้ฬ! พ้ฬฉุ้ณ้อฮได้วาฬฉู่อนขนจ๋ฬมาท่อฮท่าน เจ้า. 29 เจ้าเฮ็ณุทอฮว่าเขาวอทพ้ฬท่านความนี่ว่า ฉุ้ใดได้วาฬเขน ข้ว่าน้อฬพี่ ท้ฬฉาฮ ข้ว่าอ้าฮเอ็ม ข้ว่าขุท ข้ว่าโขนา เพ่ทิทเขาแท่ฬท่อฮความณ่าวใจ้เขฬ. 30 ฯาฬฯนี้ ฉุ้นั้นจุ้ได้ทอฮแทนข้อฮท่นั้นฉี้แม่นเขน, น้อฬพี่, อ้าฮเอ็ม, ขุท, โขนา, เท็ฬจุ้จ๋ขโณ้มนาฮใฟ่, ฯาฬเข้ฮหน้าจุ้ได้ฉู่ฉเข้ฮเข่าขุดทุน. 31 ทาทมีทาฮฯได้เป็น โททจุ้โททเป็นพ่าฮ, ฉุ้เป็นฯาฮจุ้ทาฮเป็นโทท.

เจ้าเฮ็ณุเว้าเท่จุ้ขามใฟ่ว่าจุ้จ๋ขณ้า

32 เจ้าเฮ็ณุพ้อมข่ามใจ้ทาฬทิวทาฬณั้นเม่เมฬเฮ็ขุณ้าเข้ม, เจ้าเฮ็ณุได้ท้าฬท่อน เขา, ทาฬข่ามใจ้ด์หนี่เป็นทาท แด่นมาท่อฮท้ฬฉี้จ๋าน, ท่านเจ้าจี้ฬแณท ฉ๋ขขอฬฉุ้ข่าม ใจ้มา แข้วฯอทให้เขาข้ว่า จ๊ทจุ้เป็นณั้นท้ขเจ้ามี่นั้น. 33 พ้ฬให้ด์! ณุ่มเขาทาฬณั้น

เม่เมง เชีๆ ณา เจ็ม, เรา ๆ ข้าว ๆท ดาย ฯให้ ฬ ทุง โทท แท่ง โณ่ เอน 30ง, แดน นี้ ๆ ใช่ ให้ย ณ้า ท่าน เจ้า ช้, แข้ว ๆ ข้าว ให้ ฯ ต่าง ฟนี. 34 เรา ๆ ขึ้ ทูน ท่าน เจ้า, ๆ โดุ่ม นี้ ณา ขาย ใช่ ๆ ทั่ง ๆ แข้ว ณ้า ช้ ทุง ขาม มี้ เจ้า ฟ้า ๆ ถ่ ให้ ค้น

ท่านชาโท โปทั่ง ท่าน โช่ ทน ช้ จั๊ท

35 ท่านชาโทโป แท่ง ท่าน โช่ ทน ๆท ดาย ท่าน เณ้ เป็ ดาย, โถ้ เณ้า มา ดาย ความ ๆ่ ท่าน เจ้า ว่า ดู่ง โณ่, ฟ้ง ฮู้ ณ้อย เท็ง ของ แต่ ช้ ท่าน เจ้า ดู่อย ฟ้ง ฮู้ ณ้อย ท่อย ความ ฟ้ง ฮู้ แต่ ช้. 36 ท่าน เจ้า ดาม เรา ว่า แม่น ช้ง เจ้ ! ท่าน เท็ง ของ ใช่ มอน แอ่ ให้ เขา ดู่อย ช้ง ? 37 เรา จั๊ง ดาย ความ ว่า, เม่ ท่าน นั้น นี่ง ดอง แดน เมง ฟ้า นั่น ช้ ให้ ฟ้ง ฮู้ ณ้อย นี่ง เฟ้ง ณวา ฮู้ ณ เฟ้ง ณ้าย ฮู้ ณ. 38 เจ้า เชีๆ ตอง เรา ว่า, อน ฟ้ง ท่าน ช้ นั่น ฟ้ง ท่าน เป่า เณ้า โมท ใน ใจ, โทท นี้ ปาย มี่ เขา ๆ ทิน นั่น ฟ้ง ท่าน ๆ ทิน โถ้ เป่า ? แท่ง จ๊ท เขา ๆ้ เชีด ฉิด ขึ้ง ที่ มา นั่น ฟ้ง ท่าน ๆ ทู่ น โถ้ เป่า ?. 39 เรา ดาย ความ ตอง ว่า ฟ้ง ฮู้ ณ้อย ทู่ น โถ้, เจ้า เชีๆ จั๊ง เจ้า ทั่ง เรา ว่า, โทท นี้ ๆ ทิน ฟ้ง ท่าน ๆ ทิน โถ้ แท้ แท่ง จ๊ท ทู่ น เชีด ฉิด ขึ้ง ที่ มา ฟ้ง ท่าน ๆ ทู่ น โถ้ แท้. 40 ทาท ๆ ให้ นี่ง เฟ้ง ณวา ข้ ว่า เฟ้ง ณ้าย เขา นั่น เป่า แม่น จ๊ท เขา, แม่น เจ้า ฟ้า ให้ แดง ฮู้ ใด ๆ้ แม่น ฮู้ นั่น.

41 เม่ ข่าม ใช้ ช้ง ฯ โถ้ ใน เณ้ง นั่น เรา ๆ้ ช้ ใจ ให้ ท่าน ชาโทโป ท่านท่าน โช่ ทน. 42 เจ้า เชีๆ แณทเรามาเว้า ว่า, ฟ้ง ท่าน ทู่ แข้ว ฮู้ ท้ ว่า เป็น โทท ดุ ทุ ฯ ต่าง ฟนี โถ้ โณ่ม นาง เรา, แท่ง ฟ้ง ฮู้ ใหญ่ นี่ง เมง ๆ้ เอา ค้วน นาง เรา. 43 ทาท ทุง ฟ้ง ท่าน เป่า เป็น แนว นั่น, ฮู้ ใด แอ่ เป็น ใหญ่ ทุง ฟ้ง ท่าน ฮู้ นั่น ๆ้ เป็น ฮู้ ใช้ ของ ฟ้ง ท่าน 44 ฮู้ ใด แอ่ เป็น โทท ทุง ฟ้ง ท่าน ฮู้ นั่น ๆ้ ใช้ ฟ้ง ท่าน. 45 ๆท ดาย ฯ มาเป่า แม่น เพ่ ให้ ฯ อั่น ใช้ ของ ทาท มาใช้ ของ เรา แท่ง ๆ้ ข้ ช้ ดู่ เจ้ ย ให้ เป็น ค่า โดุ่ ทาย ฯ.

เจ้า เชีๆ ปั่น ปุ ฯ ตา ปอด เท็น ทุ่ง

46 เจ้า เชีๆ พ้อม ทั่ง ฟ้ง ข่าม ใช้ โถ้ มาเมง เชีๆ โท, เม ท่าน เจ้า แท้ง ข่าม ใช้ พ้อม เท็ง ท่า เป็น โฟ่ ออท ช้ เมง นั่น. มี ฯ ตา ปอด ฮู้ ณ ๆ้ ปาที่ มาย เป็น ๆท ท่าน ที่ มาย นี่ง ทิน ช้ ๆ่ แคม ทาง. 47 เม่ มน โถ้ ใน เจ้า เชีๆ โท เมง นาณ เจ็ด มา, มน ขึ้น แณท นั้น ว่า ท่าน เจ้า

เสียญฺขุท ท่านดาวิดเอ๋ย ! ข้อนี้ดูเถิดแพ้ตัวเองแล้นา. 48 มีทูตสวรรค์ได้ห้ามให้มนัทรม มนัเหง้แนทนั้นใหม่, ขุท ท่านดาวิดเอ๋ย, ข้อนี้ดูเถิดแพ้ตัวเองแล้นา.

49 เจ้าเสียญได้ชี้ชีนชู่แข้วงอทว่า, แนทตัวนันมา, เขาจึ่งแนทตัวตาวอดนันว่า, ให้เมิ่งใจตั้นนั้นท่านเจ้าได้แนทเจ้าแข้ว. 50 สวรรค์ตาวอดนันวาเงเข้ขึ้งข้อข้นฟ้าวมาหาเจ้าเสียญ. 51 เจ้าเสียญได้ถามมนัว่า, แม่ให้เขาดู่อยข้อง, สวรรค์ตาวอดถามความขู่ท่านเจ้าว่า, ดู้งไณตัวใxเขง, ข้ดู่อยตัวเถิดเห็นทู่งแล้. 52 เจ้าเสียญได้งอทตัวนันว่า, ออทไปได้ล้, เจ้าเชู่วัทเชู่นันเชิดให้เจ้าลิแข้ว, เชู่นันสวรรค์ตาวอดขึ้นเห็นทู่งแข้วไปท่อยท่านเจ้า.

มาท 11

เจ้าเสียญเถ้าเมงเชียขุณาเข็ม

1 เม่ท่านเจ้าแท่งข่ามใจ้ได้มาจึ่งเมงทุงเชียขุณาเข็ม ทอดข้านเชิดฟ้าเจี้แท่งข้านเชิดทูานี้ ข่อนฟุทฟาททอท, ท่านเจ้าให้ข่ามใจ้xองสวรรค์ไป. 2 งอทเขาว่า, ให้เถ้าไปทุงข้านชู่ที่หน้าพึงท่านนัน, เชู่เถ้าไปจิเห็นโตข้นอยขดุทไว้เชิมีใดถั่ขทเท่, ให้แท้จูงมานี้. 3 ว่ามีใดถามเขึ้นข้งจึ่งเชิดแนวนัน, ให้ตอบว่าเจ้าจาขิดแต่ได้, โดยขจิมาโข้งคันให้ข่อนนี้. 4แข้ว ข่ามใจ้xองสวรรค์นันคี้ไป, ได้เห็นโตข้นอยขดุทไว้ทางนอทเขนแคมทางเขาคี้แท้เอา. 5 มีสวรรค์ชู่ชีนได้ถามเขาว่า, พึงท่านจิแท้ข้นอยไปเชิดข้ง.

6 ข่ามใจ้xองสวรรค์นันตอบท่อยความเจ้าเสียญได้งอทเขา, แข้วแฉนนันคี้ให้เขาเอาไป. 7 ข่ามใจ้จึ่งจูงข้นันมาให้เจ้าเสียญ, เขาได้แท้เข้ฟาดทุงข้แข้วท่านเจ้าคี้นั้นนี่. 8 มีทูตสวรรค์เอาเข้งูทางทาง, ฉานสวรรค์ได้ตัดโฟดไม้มางู. 9 แฉนสวรรค์แท่พึงทุงหน้านันเอาทนแนทนั้นว่า "โฮ ฉนันนา" (ขอข้เทาเจ้าฟ้า) ข้ให้ความทู่งหน้ามาตาทีงท่านเจ้าชู้มาตางหน้าเจ้าฟ้า. 10 ให้มีความทู่งเทงหนึ่งแฉนเมงงโดาวิดเจ้างู่ญมเทาชู้จิมานัน. "โฮ ฉนันนา" (ขอข้เทาเจ้าฟ้า) 11 เจ้าเสียญได้เถ้าเมงทุงเชียขุณาเข็ม, แข้วไปเทนขอข้เทาเมี้เงิงเฟิดดู่อนขนข้งแข้วคี้ตี่แข้ว, ท่านเจ้าจึ่งออทไปข้านทูานี้พ้อมทีงข้ไปxองชู้ข่ามใจ้.

12 มี้ทุง ท่านเจ้าแท่งข่ามใจ้ได้ออทข้ข้านเชิดทูานี้, ท่านเจ้าทอดเถ้าทูาง. 13

ท่านเจ้าสั่งเห็นท์เล่ศแต่ลัท เห็นมีใข ท่านเจ้าจึ่งตู่างโจ่งเจ้ง ว่าคุมีฆาทข้เข่าเม่
ทอดแข้วเข่ามีฆาทมีที่ใข เพ่ว่าเข่าเข้ทอดตามเจ็นฆาท. 14 ท่านเจ้าจึ่งเว้าทั่งท์เล่
นั้นว่า, แต่นี้โจ่งหน้า, ตู่ามีใสโล้ทินฆาทมัง ฉ้ทเท่, พั้งข่ามใช้ลี้โล้ใน ความท่านเจ้า
เว้านั้น.

เจ้าเสี้ญโจ่งเทนโหว้เทา

15 มาทอดเมงเสี้ยญณาเจ้มแข้ว, ท่านเจ้าโล้เณ้าโจ่งเทนโหว้เทา ฉ้งพั้งลุ้นี้ศ
ณาชทจ้งใจเทนโหว้เทานั้น ท่านเจ้าโล้นั้นมพานลุ้แขทเใน แท่งง่อนนี่งลุ้ณาชในทท์
แทฉ้. 16 แข้วเข่าให้ลุ้ใกในเณ่งอนใกทาชใส้งใจเทนโหว้เทา. 17 ท่านเจ้าโล้
งอทฉอนเฉาว่า, มีความจ้นใจ้ทั่งพั้งขาง ฟ้าแม่นข้เข่า, ว่าเทนโหว้เทา ณองเทาลี้
แณทว่า เจ็นง่อนโหว้เทาลู่แต่นเมง พั้งฉ่ถ้เจ็นเจ็นลี้ศจ้ท. 18 เม่แต่นโททฆ แท่ง
โณ่ฉอนจองโล้ในเณ่งนั้น ลี้แอ่ทางขจ้งน้า ท่านเจ้าฉ้, ทาทเฉาจ้าน ท่านเจ้าเพ่เสี้น
โพ่เจ็นทุาทจานใจ้ ทั้งความท่านเจ้างอทฉอน. 19 เลู่ลู้าชลี้ ท่านเจ้าโล้ออทฉ้เมงนั้น.

แองหู้ทั้งท์เล่แท่วเทุง

20 ตั่นเจ้ามา, ท่านเจ้าแท่งข่ามใช้โล้ตู่างทาชโจ่งทางนั้น เฉาโล้เห็นท์เล่นั้นแท่ว
เทุงโจ่งแต่งาชทอดทาท. 21ท่านเจ้โตโล้จั่วัททาชมาจึ่งโล้ลุาชความจู่ท่านเจ้าว่า,
ลู้งโณ่ ให้เจ้งท์เล่ท่านเจ้าฆางนั้น โล้ตาชแท่วโจ่งแข้ว. 22 ท่านเจ้าเว้าทั่งเฉา
ว่า, ให้เลู่เจ้าน้า. 23 เทางอทพั้งท่านความนั้นว่า , ลุ้ใกคุงอทงอมพู่นี้ ตู้าชโจ่งใฉ่นี้
เจ้ลี้โล้ เข่าให้เท่งเง้ทจ้งใจ้, ให้เลู่ว่าคุเจ็นโจ่งท่อชความงอท แข้วลี้คุเจ็นโจ่งแนว
นั้น. 24 เพ่เณ้งนั้นเทางอทพั้งท่านว่า, อนใกพั้งท่านทุางท่าวโหว้ฉ้นั้น ให้เลู่ว่า
โล้, แข้วคุเจ็นเณ้งนั้นแท้. 25 เมเจ้าจั่นท่าวโหว้ลู่ ว่าทาทมีวัทลัดนั้องต้องเฉง
ทั่งใส, ให้หยี่ง่างวัทลัดให้ลู้นั้นฉ้, เจ้าพี่ลู่เมงจั่นพานจึ่งคุง่างวัทลัดให้เจ้า. 26 ว่า
ทาทเจ้าเข่าง่างลัดนั้นเจ้าพี่ลู่เมงจั่นพานคุเข่างง่างวัทลัดให้เจ้าแงททน.

แต่งคั่วนเจ้าเสี้ญ

27 เจ้าเสี้ญแท่งพั้งข่ามใช้โล้ตั่นโจ่งเมงเสี้ยญณาเจ้มใพ่, ท่านเจ้าโล้โจ่งเทนโหว้

มาท 11

เขา มีพี่ 2 ชื่อ ทุรุ, พี่ 2 คนนี้ ขอนอยู่ 3 อย่าง, แท้จริงผู้เจ้า ฯ แท้เกิด มาเทา ท่านเจ้า. 28 ตัวอย่างว่า, ท่านมีตัวนอนใด เชื่อวัทนี้, ใช่ให้แสดงท่าน. 29 ท่านเจ้า ตอบเขาว่า, เขาจุ ถามท่าน ความ ฯ, ให้ตอบเขา, แข้วเขาจุ ขอพี่ 2 ท่านว่า, เขาเชื่อวัทนี้ ขึ้นตัวนอนใด. 30 ท่านใช่ขนเชื่อเอิกขึ้นทีมาให้นั้น, มาแต่เจ้าฟ้าเข้ มาแต่ ฯ? 31 เขาจึ่ง ใช้วานทน, เขาจุ ว่า มาแต่เจ้าฟ้า ท่านจุ ถามเขาว่า, เป็นแนวใดจึ่ง เข้าเฝ้าท่านใช่ขนนั้น. 32 จุ ว่า มาแต่ ฯ เขาคิ ขึ้นเป็นโพ่, เพ่ว่าเป็นโพ่นั้งหน้าเท้า ตา ว่าท่านใช่ขนเป็นผู้ ข้าว ความเจ้าฟ้าแท้. 33 เขาจึ่ง ถาวความ ตอบท่านเจ้า, ณุมนั้อยเข้าเฝ้า ทู้ แข้วเจ้าเชื่ณุตอบเขาว่า, เขาจุ เข้าขอพี่ 2 ท่านแข้กทน, ว่าเขาเชื่อวัทนี้ขึ้นแสดงอนใด.

มาท 12

ความโทด้าชณ่าชฯจึ้าง 6 กินขนนฆาทอีก

1 ท่านเจ้าโทความด้าชณ่าชให้เขาฟัง 6 ว่า, มีพี่โทฯ ได้เชื่อขนนฆาทอีก ได้ข้อมเข้ารู้เว้, แข้วณุกณุมเชื่ออ่าง 6 ทู้เอานี้ฆาทอีก แท้จริงเชื่อเถ 6 ขนนให้พี่ 2 ฯเชื่อขนนฆาทอีกจึ้าง 6 ชู้ แข้วท่านออกโจ่มเมง 6 นอก. 2 เม่ทอดทามฆาทอีก แข้วท่านจึ่งให้ ฯเขนผู้ ฯ โจ่มทา แสนจึ้าง 6 กินขนนั้น, เพ่จุ ได้เป็นนอง 6 เจ้า. 3 ทาทว่า แสนจึ้าง 6 กินขนนั้นได้ ขึ้ง ฯเขนนั้นทึ่งที, แข้วขึ้งคันเม่มีเข้า. 4เจ้าขนได้ใช้ 6 ฯเขนผู้ ฯ โจ่มทา แสนจึ้าง 6 กินขนนนใช่, พี่ 2 ฯจึ้าง 6 กินขนได้ทึ่งที ฯเขนนั้นจึ้าวทุเแท้ทแข้วทู้ 6 เชื่อให้มนเพิ่ก หน้าชี้ตาใช่. 5 เจ้าขนจึ่ง 6 ให้ ฯเขนโจ่ผู้ ฯ ใช่, เขาคิ ณ้า ฯเขนนั้นชี้ แข้วท่านทู้ 6 ให้ ฯเขนโจ่ทึ่มทาช ฯ, ณ้านฯเขาเป็งที, ณ้าน ฯเขาณ้าชี้.

6 เจ้าขนทู้ 6 มีชู้ผู้ ฯ นั้นคิ แม่นขุนชาชผู้เจ้าเอก, ท่านจึ่ง ใช้ 6 ขุนผู้นั้นโจ่เท่ทุ้าขุด, เพ่ท่านหนี่ว่าเขาจุ นั่งหน้าเท้าตาขุนเจ้า. 7 ทาทพี่ 2 ฯจึ้าง 6 กินขนเว้าทนว่า, ผู้นี้ถ้าเป็นขุนชาชเจ้าขนด, ณุมเขาเอาทนณ้ามนชี้, แข้วมุนมี 6 มนจุ เป็นนอง 6 เขา. 8 เขาจึ่ง เอาทนขึ้นณ้าขุนชาชท่านชี้ ดุ้มออกนอกขน. 9 เม่เป็นแนวนั้น เจ้าขนจุ เชื่อแนวใด, ท่านจุ มาณ้า ฯจึ้าง 6 กินขนนั้นชี้, แข้วจุ เอาขนฆาทอีกนั้นให้ผู้อื่นจึ้าง 6. 10 พี่ 2 ท่านเข้าได้ดู ความเจ้าฟ้าขอขอนวาชนี้อ่า?

มาท 12

ต่อน ด่าน ข้าว ฮู้ เป็น ดาว ได้ ดู้ มี ข้

ขึ้น ทาง มา เป็น ต่อน ด่าน ฆุน ฆั้น แท่น

11 อัท นี้ เป็น มา แต่ เจ้า ฟ้า เป็น อัท ทาท ตา ณุม เขา

12 ฮู้ โทท ฮ ฮิว จี้ ไว แอ่ ปัด เจ้า เฮี้ ณุ, ทาท ว่า เขา ฮ้าน เป็น โพ่, เขา ลี้ ขู้ ว่า ท่าน เจ้า ได้ โท ความ ด้าง ฮ่าง นี้ ณัด ความ เขา, แข้ว เขา เอา ทน ฟ่าง ข้ ท่าน เจ้า.

อัท ข้ เป็น ทิวง

13 เขา ได้ ใช้ แฉน ฟ้า ขี้ ณาง ณาน ฮ แท่ง แฉน เข็ โขด ไป ทา ท่าน เจ้า เพ่ ฮู้ ปัด เอา ความ ฉัด ท่าน เจ้า. 14 เม่ เขา มา ทอด แข้ว ลี้ ดู้ ดาม ท่าน เจ้า ว่า, ดู้ ได้, ฟ้ง ฮู้ ณ้อง ขู้ แข้ว, ท่าน เจ้า เป็น ฮ ณี้ เข่า เอา ใจ ฮู้ ใด, เพ่ ท่าน เจ้า เข่า เข้ง หน้า ฮู้ ใด, ได้ ปอท ขอน ขไง ทาง เจ้า ฟ้า ณี้ แท้. อัท ข้ เป็น ทิวง ให้ เทน ปไ โข มน น้น แม่น ท่อง ฮอง แท่ง ดา ข้ เข่า? ฟ้ง ฮู้ ณ้อง ดู้ ข้ ข้ ว่า เข่า ข้ ? 15 ท่าน เจ้า ขู้ ความ ฟี้ ข้าง เขา จี้ เว้า ว่า, ฟ้ง ท่าน มา ดู้ ใจ เขา เฮี้ ด ข่ง, ให้ เอา เป็น ข้ ทิวง น้น ข้าว ฮ มา ให้ เขา ให้ เป็ง. 16 เขา ลี้ เอา มา ให้, ท่าน เจ้า จี้ ดาม เขา ว่า, ทุ่น แท่ง ดู้ นี้ แม่น ณอง ใด ? เขา ดาง ความ ตอง ว่า, เป็น ณอง ปไ โข มน. 17 ท่าน เจ้า จี้ เว้า ทั้ง เขา ว่า ณง น้น อน ใด เป็น ณอง ปไ ด้ โข่ง ฮ้น ให้ ปไ, อน ใด เป็น ณอง เจ้า ฟ้า ด้ โข่ง ฮ้น ให้ เจ้า ฟ้า, เขา ได้ เน ทาท ฉาน ความ ท่าน เจ้า ทาง.

อัท ตาง ฮ้น มา เข่า

18 มี้ ฮ แฉน ณา ดุ ทาง มา ทา ท่าน เจ้า, แฉน นี้ เว้า ว่า ตาง แข้ว เข่า ฮ้น มา เข่า, เขา ดู้ ดาม ท่าน เจ้า ว่า. 19 ดู้ ได้ ท่าน โม ณี้ ได้ แต้ม ข้ โว้ ปอท ฟ้ง ฮู้ ณ้อง, ว่า พี่ ดาง ตาง มี เข่า เข็ มี ขุท, ให้ น้อง ดาง เอา พี่ ให้ เป็น มี เพ่ ข้ ง เฮ้ ขาง เจ้า. 20 มี เจ็ด พี่ อ้าง น้อง ดาง, พี่ ดาง โทท เอา มี แข้ว ตาง ไป เข่า เข็ มี ขุท. 21 น้อง ฮู้ ดู่ ฮ จี้ เอา พี่ ให้ มา เป็น มี แข้ว ลี้ ตาง ตู้ เข่า เข็ มี ขุท. 22 เจ็ด พี่ อ้าง น้อง ดาง นี้ ได้ เอา ฮู้ ตู้ น้น เป็น มี ทาท เข่า มี ขุท, ท้า ขุด มา ฮู้ ตู้ น้น ลี้ ตาง.

23 เป็น ณง น้น มี้ ฟ้ง ฮ ได้ ตาง ไป น้น ฮ้น มา ฮู้ ตู้ น้น ดู้ เป็น มี ฮู้ ใด ? เพ่ ว่า มน ได้ เป็น มี เขา เข็ง เจ็ด ดาง.

24 เจ้า เฮี้ ณุ ตอง เขา ว่า, ข้อน ความ นี้ ลี้, ฟ้ง ท่าน ได้ ฉัด แข้ว แม่น เข่า ? เพ่ ฟ้ง เจ้า เข่า

ขึ้ ความขาดแห่งความแสงแดดแห่งท้าวเจ้าฟ้า. 25 เพราะว่าบรรดาสิ่งมานั้น, เราจึงเป็นแนวพึ่งแดนเมืองฟ้าสีนพาน จึงเป็นได้ขึ้นเป็นมีทนแล้ว. 26 บรรดาแล้ว ว่าเราจึงจึงสิ่งมาใหม่นั้น, พึ่งเจ้าเป็นได้ดู ความขาดฟ้าถอดโมเณีจักเท่อ่า ? เมื่อเจ้าโพธิ์โพธิ์ขุมโม้นั้นเจ้าฟ้าได้เว้าทัศโมเณีว่า, เขาเป็นเจ้าฟ้าอังขาขาม, เจ้าฟ้าอู่ณาท, แห่งเจ้าฟ้าขาเวง. 27 ท่านเจ้าเป็นได้เป็นเจ้าฟ้าบรรดาศ, เป็นเจ้าฟ้าบรรดูง, พึ่งท่านสิดทาศแล้ว.

วอดแห่งดาใหญ่

28 มีโณ่ขอนวอดสู้บรมาขอด ได้ในเราค้าศทนขู้ เห็นท่านเจ้าตองเราได้ถิ, จึ่งจึงดูดามท่านเจ้าว่า, ความงอนขอนถอดใถ เป็นถอดใหญ่เณ่เพิ่ด. 29 ท่านเจ้าตองว่า, ความงอนขอนถอดใหญ่นั้นเป็นแนวนี้, พี่น้องอู่ณาขาเอ้น ให้พึ่งเน้,เจ้าฟ้าณุมเขาเป็นเจ้าฟ้าสู้ถ้ว. 30 ให้ถอทเจ้าฟ้าพึ่งท่าน ขุดโมท ขุดใจ้ ขุดความขี้ ขุดเท่ขุดแขงท่าน. 31 ความงอนขอนถอดจู่ขอ่งนั้น, ให้ถอทพี่น้องข้านเมืองเณ่งถอทมี่เจ้า, ความงอนใหญ่เณ่ขอ่งถอดนี้เข่ามี. 32 โณ่ขอนวอดสู้นั้นดาศความว่า, ถิแล้วดูดโณ่, ท่านเจ้าเว้านั้นแม่นแล้ว, ท่านเจ้าเป็นเจ้าฟ้าสู้ถ้ว, นอทเขนเจ้าฟ้าแล้วเข่ามีเจ้าจอมอั่น. 33 ถอทเจ้าฟ้าขุดทจใจ้, ขุดมี่งณุน, ขุดเท่ขุดแขง, เห็งถอทพี่น้องข้านเมืองเณ่งถอทมี่เจ้านั้น, พึ่งความนี้ ดูงถิเณ่เจ่งโพ้วเณ่แห่งเจ่งดาศโพ้วเห็งเพิ่ด. 34 เมื่เจ้าเสี้ณุเห็นสู้นั้นจัอศทุทตอง จึ่งเว้าทัศท่านว่า, ท่านเข่าได้ขู้ทุทท่างแต่นเมืองเจ้าฟ้า, แต่นั้นเข่ามีสู้ใถจ้ามดามท่านเจ้า.

ถึทว่าเจ้าศาศเจ้าวาขิด

35 เมื่เจ้าเสี้ณุงอนขอนเราขู้ทจึงเขนโพ้วเขา ท่านเจ้าได้ดามเราว่า, มีแต่นโณ่ขอนวอดเว้าว่า เจ้าวาขิดเป็นเจ้าศาศงจิดาวิดนั้นเป็นได้แนวใถ. 36 เจ้ามี่งจิดาวิดได้เว้าท่อศความเจ้าณุนใจว่า:

เจ้าฟ้าเว้าทัศเจ้าฟ้าสู้นัอศว่า

ให้นี่งทางณวาเขา

ท้นว่าเขาจู่ใณ่มบรณิดจู่งท่าน

มาท 12

ให้ ซู่ ท้อง พื้น ทิน ท่าน.

37 เม่ ปรู ดา อิด ทู่ง แนท เจ้า วา ขิด ว่า, เจ้า จอม ซู่ เป็น ฟ้า แข้ว เจ้า วา ขิด ฉู่ เป็น เจ้า ขาย ปรู ดา อิด โด้ แนว ใด. 38 เป็น โพ่ เม่ง ใจ้ ทาย เม โด้ ฟัง ท่าน เจ้า เว้า เจ้า ท่าน เจ้า ทาง ปอท ขอน เขา นั้น โด้ เว้า ว่า, ให้ คอย ซู่ พัง โณ ขอน ฮอง ซู่ มัท นุ่ง เข้ ฮิ ทู่ง โป่ มา แต่ ให้ ฮ นั่ง ฟ้า ท้ ตา ป่อน ณุ่ม นุ่ม เจ้า ขาด. 39 เท็ง มัท นี่ ง ป่อน มี ฟ้า มี ตา ฟั้ง เขน โหว้ เขา แท่ง ป่อน พาน ทิน จั้ง. 40 เขา มัท ท้น ทิน ฉู่ เขน แม่ ฟ้าย ท่าว โหว้ ให้ เท็ง ฮิ แฉน นี้ ฉู่ มี ให้ ฮ ฟัท นั้น.

แม่ ฟ้าย ฉู่ อย เป็น เขน โหว้ เขา

41 เจ้า เซี่ ณุ่ นี่ ง ซู่ แคม ขอม เป็น ฟั้ง เขน โหว้ เขา ท่าน เจ้า โด้ ฉอม เป็ง เซี่ น โพ่ โฉท เป็น ใช่ ขอม นั้น, พัง ฮ ท่ง มี ฮี ทาย ฮ โด้ โฉท เป็น ใช่ เอ๊. 42 มี แม่ ฟ้าย ลิด ณี่ ซู่ ฮ โด้ เอา ขอ ง ทอ แก ง มา โฉท ใช่. 43 ท่าน เจ้า จี่ ง แนท ข่าม ใจ้ มา เว้า ทั่ง เขา ว่า เขา ปอท พัง ท่าน ความ ณี่ ว่า, แม่ ฟ้าย ลิด ณี่ ซู่ นี้ โด้ เอา เป็น มา โฉท ทาย เณ ซู่ อั่น. 44 เพ่ ว่า พัง ฮ โด้ เอา เป็น มา โฉท ใช่ นั้น เป็น เป็น เณ โซ่ ง จ่าย, ทาท ว่า แม่ ฟ้าย ซู่ นี้ ลิด ณี่ ทาย, ทู่ง โด้ เอา เป็น จั้ง มี่ มน มา โฉท ใช่ เฟ็ด.

มาท 13

เจ้า เซี่ ณุ่ อ่าว โว้ ว่า เขน โหว้ เขา ฉู่ ขาท ฮ้ว

1 เม่ เจ้า เซี่ ณุ่ ทาง ออท โป่ ฮ้ เขน โหว้ เขา ข่าม ใจ้ ท่าน เจ้า ซู่ ฮ มา ดาย ความ ว่า, ฉู่ ง โณ ให้ เป็ง! เขน หน้อย ท้อน ด่าน นี้ จี่ ง แม่น มน ใหญ่ มน ฉู่ น. 2 เจ้า เซี่ ณุ่ เว้า ทั่ง ข่าม ใจ้ นั้น ว่า, ท่าน เท็น เขน หน้อย ทาง ใหญ่ ท้อน ด่าน โฉ่ น ทน ซู่ นี้ ฉู่ จี้ ขาท ฮ้ว เข่า เณ ฮ้ท ท้อน.

3 เจ้า เซี่ ณุ่ โด้ นี่ ง ซู่ เท็ง พุ ท ฟาท ทอท ฟาท ทาง ฟ้า เขน โหว้ เขา, ท่าน เป็ โท, ท่าน ซา โท โป, ท่าน โซ่ ทน, แท่ง ท่าน อน เด๊ อา, ทาท เอา ทน มา ฉู่ ง ถาม ท่าน เจ้า ว่า. 4 ฮ้ ท่ท แฟ ง ปอท ให้ พัง ซู่ น้อย ทู่ แต่ ว่า, จ๊ท นี้ ฉู่ เป็น นั้น ทาม ใด, อน ใด ฉู่ ฟาย ให้ ทู่ ว่า จ๊ท เท็ง เฟ็ด นี้ น้อน ฉู่ แข้ว ฮ.

5 เจ้า เซี่ ณุ่ ทอง เขา ว่า, จี้ ให้ ถ๊, ทู่ ให้ ซู่ ใด แข้ว พาง พัง ท่าน ฉิด โป่. 6 เพ่ ว่า ฉู่ มี

ทูาสฯมา อ้าง ตู้เขา, ๆ ว่า เขา นี้ ถ เป็น ตู้นั้น แข้ว ๆ มา แข้ว ทูาสฯ ให้ ฉีก ไป. 7 เม่ พ้ง ท่าน ได้ ยิน วัท เขท เข แท่ง ณ่าว ณา ข้ ว่า เขท ใหญ่ ทูร้ง นั้น ทู่า โทท ใจ, เพ่ ว่า พ้ง วัท นี้ มน ตู้ เป็น นั้น ทาท มี้ ท้า ขุด ทู้ง เข่า เท็ ทอด. 8 เพ่ ว่า แด่น ดิน เมง แท่งแด่น ดิน เมง, ท่อน ปี แท่งท่อน ปี ๆ ทั่ป ทน. เท็ง มี วัท อัด ฮาท มี แด่น ดิน เพิน ตู่ ป่อน ตู่ ที่, พ้ง วัท นี้ เป็น เณ้ง เจ้ป แท่ แวอท ๆ ออท ขุท.

9 ตู้ ให้ ถ ! เพ่ เขา ๆ ป็ด พ้ง ท่าน นั้น เขน ทิน วาน, แท่ง ๆ ทั่ป ที พ้ง ท่าน ฮู่ เขน โทว้ เขา เท็ง ๆ เอา พ้ง ท่าน โป ณ้อง หน้า อ่าน ทู่า แท่ง ปี ฮ้อน พรท เอา หน้า เขา แท่ง ๆ ได้ เป็น จั่ง ให้ เข่า. 10 ณ่าวใจ เขง ตู้ ป่าว ให้ เป็น โพ่ ท่ ร แด่น ดิน เมง ท่อน. 11 เถ้ เข่า ป็ด พ้ง ท่าน โจ้ง ให้ เขน ทิน วาน นั้น ทู่า เขา ถอม จ้ง ว่า ๆ เว้า แนว ใถ, ให้ เว้า ท่อฮ เจ้า ฟ้า ปอท, เข่า แม่น พ้ง ท่าน เป็น ตู้ เว้า แม่น เจ้า ณรน ใจ เป็น ตู้ เว้า. 12 อ้าฮแท่ง นัอง ท่าง ฯ ๆ ฮ่าว ทน ให้ เข่า อ้าฮ ๆ ฮ่าว ขุท, ขุท ๆ ที่น นั้น ที่ โณ้น ทั่ป อ้าฮเอ็ม เถ้ง ทาฮ. 13 ฯ เท็ง ทูาสฯ ถ้ ถ้ง พ้งท่าน ฮ้อน พรท เอาหน้า เขา, ว่าตู้ ใถ อัดใจโจ้ม ได้ ตู้ นั้น ถี้ ๆ ได้ ณ่อฮ จ้ ปาป โณ้ฮ.

แนว ทูาท ถี้ม เป็น หน้า ฮ้าน

14 เม่ พ้ง ท่าน เท็น อน เป็น ตา ถ้ง, ที้ง โว้ ป่อน เข่า ตู้ ๆ ที้ง (ให้ ตู้ ถุ หนี่เอา) เถ้ นั้น ตู้ ฮู่ ทร้ง ที้ง ฮู่ ถาฮ ให้ พ่าฮ โป เฮ พุ. 15 ตู้ ฮู่ เท็ง ทู้ง ตา เขน เข่า ให้ โขง มา เอา เถ้ง เจ้า ออท โป. 16 ตู้ ฮู่ โทง นา เข่า ให้ ฉัน มา เอา เจ้ เจ้า. 17 ทร้ง พ้ง มี้ นั้น อั่น ถุ มี่ พ้ง ตู้ ทู้ง ฮู่ พา แท่ง มี ขุท อ่อน. 18 ให้ ท่าว โทว้ แด่ จ้ เพ่ เข่า ให้ วัท นี้ เป็น นั้น ทูาม หนาว. 19 เพ่ ว่า ทร้ง เถ้ นั้น ๆ มี วัท ปาป มี่ ณ่ ใจ ทูาฮ เข่า เจ้ฮ มี มาแท่ ที่ เป็น ฟ้า เป็น ถิน ทั่น โจ้ นี้, แข้ว พ่าฮ หน้า ถี้ ๆ เข่า มี แนว นี้ จ้ท เท่. 20 ว่า เจ้า ฟ้า เข่า ถด ให้ พ้ง มี้ นั้น เท็น เณ้า, ๆ เข่า มี ตู้ ใถ ณ่อฮ จ้ ปาป โณ้ฮ ได้, อั่น ถุ ที่ พ้ง ฯ เจ้า ฟ้า ได้ เขท โว้ แข้ว นั้น เจ้า ฟ้า จั่ง ถด ให้ พ้ง มี้ นั้น เท็น เณ้า.

21 เถ้ นั้น ว่าทาท มี ตู้ ใถ มา ปอท พ้ง ท่าน ว่า ให้ เจ้ง ! เจ้าจา ขิด ฮู่ นี้ ฮ้ ว่า ฮู่ ทั่น ถี้ ทู่าเถ้. 22 เพ่ ว่า ๆ มี ตู้ ปอม มี่ เป็น เจ้า จาขิด แท่ง ปอม มี่ เป็น ตู้ ป่าว ความ เจ้า ฟ้า ทูาฮ นั้น นอท นั้น ทู้ง ๆ อ้าง ขร้ง เฮิด ทาท จาน ทูาฮ แนว, ว่า เฮิด ได้ เขา ๆ แข้ว พาง ตู้ เจ้า ฟ้า เขท โว้ นั้น ให้ ฉีก. 23 พ้ง ท่าน ฮู่ ให้ ถ, เพ่ เขา ได้ ปอท พ้ง ท่าน เพิ่ด ณอด เพิ่ด ความ โว้ ท่อน แข้ว.

มาท 13

เจ้าบุทชาชสมา

24 พ่าช ทูล พ้ล อัท ขาง มี่ มี้ นั้น แข้ว โปแข้ว , ตาเอ้น จุ้ มัล โป, ดรูลเขนจุเข่าทู่ล . 25 พ้ล ดาว จุ โทท โขล มาแต่ ฟ้า, แชงใหญ่ ชู้ ท้อล ฟ้า จุ ขน เณ้น ทรู ช้าน. 26 เจ้ นั้น เขา จุ เท็น บุท ชาช ส โขล มา ท่อช ขึ้ล ชู้ มีจุ้ทใหญ่ ล้วน ทูรูลแท่ล ความ ทู่ล ฟ้ามา ตา. 27 แข้ว นั้น ท่าน เจ้า จุ โข้ล พ้ลแชุน มา ท้อนโฟ่ม เอา โพ่เมล ท่า ฉี่ เชล ฟ้า ท่าน เจ้า โด้ เขท โว้ นั้น. แต่ ขุด ชอง แช่น ลิน เพ้ล นี้ ทอด ขุด ชอง แช่น ลิน เพ้ล นั้น.

28 ให้ แอง ท้อน ฟั้ล ท เล่ ฟนาม, เม่ ที่ล ท้าน มน โข้ลใง อ่อน ออท พ้ล ท่านลี้ ทู่ ว่า ณ้อนจุ ทอด ทาม ท้อน แข้ว. 29 เณล นั้น ล้, พ้ล ท่านลี้ แงท ทน เม่ เท็น พ้ล อัท นี้ ให้ ทู่ ว่า ท่าน เจ้า ณ้อน จุ มาทอด แข้ว. 30 เขา งอท พ้ล ท่าน ความ ณี่ ว่า, ส ขาล โว้ นี้ จุ เข่า เฟ็ด เข้ช โป ท่อน อัท เท็ล เฟ็ด นี้ เขึ้น ณี้ น. 31 ฟ้า แท่ล ลิน จุ ขาช ข้รูช โป ทาท ว่า ความ เขา จุ เข่า ขาช ข้รูช โป ฉท เท่.

เข่า มีใจ ทู่ มี้ เจ้

32 มี้ เจ้ นั้น เข่า มีใจ ทู่, แม่น ว่า พ้ล แจุน เมล ฟ้า ท้ ว่า บุท ชาช เจ้า ฟ้า ลี้ เข่า ทู่, เจ้า ฟ้า ทู่ ชู้ ล้ว. 33 ให้ เล้า ชู้ เพ่ ว่า พ้ล ท่าน เข่า ทู่ ว่า เจ้ จาวแท้น จุ มาทาม ใด. 34 ขู้ เณล มี ชู้ ชาช ส ออท เขน ท้ว ทาล โป, โด้ มอง ชาว อัท ให้ ส เขน ชู่ ส แข้ว งอท ส เล้า งาท ทุ ชู้. 35 เพ่ เณล นั้น ให้ พ้ล ท่าน เล้า ชู้ ลี้ ข้อน พ้ล ท่าน เข่า ทู่ ว่า เจ้า เขน จุ มาเจ้ ใด, จุ มา ทรู ลี้, ท้ ว่า ทาล ลิน, ท้ ว่า เจ้ โท่ ณน, ท้ ว่าทาม ท่น เจ้า. 36 ช้าน ว่า จุมา วน ขึ้น ฟ้าว เท็น พ้ล ท่าน นอน ทุง ชู้. 37 ความ เขา งอท พ้ล ท่าน เขา ลี้ โด้ งอท ส เท็ล ท่าให้ เล้า ชู้.

มาท 14

ทา นี้ งอท ให้ เจ้า เชื้ณ ชู้ ข้าน เจ็ด บา นี้

1 ทูล ขอล มี้ จุ ทอด มี้ จี้ บุนวุน แท่ล มี้ ทิน เล้าจี้ เข่า มี เจ้ แจ้ล แชนโทท ฟ แชนโณ ขอนวอล ข่าว ขรูล จุ ขึ้ล ท่าน เจ้าทาล ขึ้ง แข้ว ณ้า ฉี. 2 เขา โขวานทน ว่า ทู่ เชื้ล มี้ จี้ บุน วุน เพ่ ช้าน เชื้น โพ่ จุ แท่ท ท่น.

3 ทรู เจ้ เจ้า เชื้ณ ชู้ ข้าน เจ็ดบา นี้ ฟั้ล เขน ณี โมน ส เขึ้น เข้น เจ้ เจ้า เชื้ณ ทาล ทิน

เณ้า นั้น, มี ฮู้ ฑู๊ ๖ ฆ นี่ ขี้ ด่าน ดอน มี นี้ ฆอ ฆาขา ดา ค่าแพ๊ ๖ ทาฆ, เณ้ามา โขง้ เขา ท่าน เจ้า มน ทัท ฆาฆ ขี้ นี้ ฆอ ออ แข้ว ดอ นี้ ฆอ ใฉ่ ทโท่าน เจ้า. 4 มี ฆ เข่า โฉมใจ จี๋ ๖ เว้า ว่า, เฉีด แนว ใด จี๋ ๖ เฉีด นี้ ฆอ นี้ ฉ ข้า. 5 ว่า ทาท ณาฆ นี้ ฆอ นี้ ฉู โด้ เฉ็น ทาฆ ขามข้อฆ เฉ็น ข้าว, แข้ว ฉู ฉ่อฆ ฆ ฉด ณี่ ฉี โด้, เขา ฉี เจ้ มน.

6 ท่านเจ้าเว้า ทัฆเขา ว่า มัท เท้ มน ฑ่า ทโน ใจ มน ท้อน, เพ่ มน โด้ เฉีด จัท ฉ ให้เขา แข้ว. 7เพ่ว่า ฆ ฉด ณี่ ฮู้ ทัฆ พ๊ ๖ ท่าน เข๊ ๖ โฉฆ พ๊ ๖ ท่าน แอ่ ฉ่อฆ เขา ฑามใด ฉี โด้ เขา เข่า โด้ ฮู้ ท่อฆ พ๊ ๖ ท่านเข๊ ๖ เฉ๊. 8 ฮู้ ฑู๊ ๖ นี้ โด้ เฉีด จัท ฉ ฉุด เท่ แข๊ ๖ มน แข้ว อน มน โด้ ฉอ นี้ ฆอ ทอมใฉ่ โต เขา เพ่ โว้ โฉ่ ๖ ฉา ทาน ท่าน มั้น เขา. 9 เขา ฆอ พ๊ ๖ ท่าน ฉวาม ณี่ ว่า, ณ่าว ใฉ เข๊ ๖ ฉู ข่าว โฆ ขอด ข่อน ใด ท่โ แฉ่น ฉ้น, จัท มน โด้ เฉีด ฉี ฉู เฉ็น ตี๋ ๖ โฆ ขอด ข่อน นั้น เฉ็น ฉวาม จี๋ ขอด มน.

10 ขา ๖ ข้า ฮู ดา ฮ ฉา ทา ฉ โอด, เฉ็น ข่ามใจ้ ฮู้ ฆ ทโท ๖ ฉ้ ฆ ฉ๊ ๖ ฮู้ ข่ามใจ้ นั้น, โด้ โฆ ทา ฮู้ โทท ฆ เพ่ ฉู ฉาว ท่าน เจ้า ให้ เขา ฆ้ด. 11 เม่ เขา โด้ ใน เณ๊ ๖ นั้น ฉี โฉมใจ แข้ว จ้าว แข้น ว่า ฉู เอา เฉ็น ให้, แข้ว ข้า ฮู ดา ฉี ทา เฉ๊ ฉู ฉาว ท่าน เจ้า ให้ เขา.

เจ้า เฉีญ ทิน เณ้า มี ฉู่ ขุน ฑูน ทัฆ ข่ามใจ้

12 มี้ แต่ แฑอท ทิน เณ้า จี๋ เข่า มี เฉู แข๊ ๖, ขอด ฑามเขา ณ้า ฮ เฉีด ทิด มี้ จี๋ ขุน ฑูน นั้น, พ๊ ๖ ข่าม ใจ้ โด้ มา ฉ๊ ๖ ฉามท่าน เจ้าว่า, ท่าน เจ้า แอ่ ให้ พ๊ ๖ ฮู้ ณ้อฆ ดาพาน เณ้า มี้ จี๋ ขุนฑูน ให้ท่านเจ้า ข่อน ใด. 13 ท่าน เจ้า ให้ ข่ามใจ้ ขอ๖ ฆ โฆ ฆอ เขา ว่า, ให้ เณ้า โฆ ทโท ๖ เมง ฉู มี ฮู้ ฉาฆ ฆ ทิ้ว โท นี้ มา พี้ พ๊ ๖ ท่าน แข้ว ให้ โฆ ท่อฆ มน. 14 มน เณ้า โฆ เขน ทา๖ ใด ให้ เว้า ทัฆ เจ้า เขน นั้น, โณ่ ว่า ท้อ๖ ฆ้ แณทเขา นั้น ฮู่ ข่อน ใด. 15 แข้ว เจ้า เขน ฉู ฆอ ให้ พ๊ ๖ ท่าน ฑู ท้อ๖ ใหญ่ ฉู้ น เท๊ ๖ โด้ ท้อน มั้น โว้ แข้ว, ข่อน นั้น ด จี๋ ๖ ดา พาน โว้ ให้ ณุ่ม เขา. 16 ข่ามใจ้ ขอ๖ ฆ นั้น ออ โฆ, เณ้า โฆ ทโท ๖ เมง ฉี พี้ เณ๊ ๖ ท่าน เจ้า โด้ ฆอ เขา, แข้ว เขา โด้ ดา พาน เณ้า มี้ จี๋ ขุน ฑูน โว้.

17 เฉู ฉี มา, ท่าน เจ้า แท๊ ๖ ฉ้ ฆ ขอ๖ ฮู้ ข่ามใจ้ ฉี มา. 18 เม่ แฉ่น เขา ทา๖ นี่ ๖ ทิน เณ้า ฮู่, ท่าน เจ้า โด้ เว้า ทัฆ เขา ว่า, เขา ฆอ พ๊ ๖ ท่าน ฉวาม ณี่ ว่า, ฮู้ ฆ ทโท ๖ พ๊ ๖ ท่าน ฉู ฉ้าน เขา, แม่น

ผู้ทุกข์ทินเณ้า ทั้งเขานี้ด้. 19 ทุกข์ข่มใจ้ใช้ค้ำน้อยใจ, แข้วจ้ง ดูามท่านเจ้าเท่ห์ว่า, เข่าแม่นผู้ณ้อยสวา! 20 ท่านเจ้าตอบเขาว่า ผู้ณ ทุกข์ข้วยอย่าน้ำ แม่นผู้ทุกข์จั้ดแก เขานี้. 21 เพ่ว่า ขุทดาชาจ้ เป็นเณ้ความจ้นโว้ ขึ้นพึ่งขาก ฟ้าทอดอัทท่านเจ้า. ทาทจ้มีขาก้าชาทั้งผู้ด้านขุทดาชาผู้นั้นเข่าออกมาค้ำก้อน.

เพ้เณ้าเจ้าเชื้ญ

22 ฟานเณ้ามั้นั้น, เจ้าเชื้ญโด้ณ้เณ้าจี้ท่าวโขม้ ข้โด้ข้อนเจ้าฟ้าแข้ว, ขึ้ดเณ้าจี้ให้ พึ่งข่มใจ้เว้าว่า ให้เอาทนทิน, นี้ด้ แม่นมี่ค้ำเขา. 23 แข้วท่านเจ้าณ้โททนี้มา ท่าว โขม้โด้ข้อนเจ้าฟ้า แข้วแขง่ให้เขา, เขาโด้ทินเฟ้ดจู่ชา. 24 ท่านเจ้าโด้เว้าทั้งเขาว่า, นี้ด้ แม่นเขดเขา, แม่นเขดเจ้าฟ้าโด้ง่าวแข้นโขดออกณ้มเช่ทุกชา. 25 เขาบอกพึ่ง ท่านว่า, เขาจ้เข่าทินนี้ฟากอีกข้ทเท่ ท้นว่ามั้นั้นจ้มาขอด เขาจ้ทินนี้ฟากอีกใฟ่ ที่ง่แช่นเมด เจ้าฟ้า. 26เขาณ้ขาวข้อง่ แข้วค้ำเอาทนออกโจ้พูท ฟากทอทนาม.

เจ้าเชื้ญอ่าวโว้ว่าท่านเป็โตจ้ดูด้ข้

27 เจ้าเชื้ญเว้าทั้งพึ่งข่มใจ้ว่า, พึ่งท่านจู่ชาจ้วาด้เขาข้, เพ่มีความจ้นโว้ ที่ง่พึ่ง ขาด้ฟ้าว่า **เจ้าฟ้าจ้ณ้าผู้ขี้ด้ช** แข้วชุด้ชีจ้แท้ทณ้าทณ้าชโจ้. 28 ทาทเม่เขาตาชค้น มาแข้ว, เขาจ้โจ้ที่ด้ฐาข้เข้ท่อนพึ่งท่าน. 29 ท่านเป็โตโด้ดูาชความขุ่ท่านเจ้าว่า, ตาว่าชาเท้ด้ท่าจ้วาด้ท่านเจ้าข้, เพ่นผู้ณ้อยจ้เข่าวาด้. 30 ท่านเจ้าโด้ตอบท่านเป็ โตว่า, เขาบอกท่านความนี้ว่า, ทุกข์ค้นดูามนี้ด้ ท่อนโท่ณ้นขอด้เท่ ท่านจ้ดูด้ข้เขา ขอดขามเท่. 31 ท่านเป็โตใจ้ฟ้นตอบว่า, ทาตาผู้ณ้อยจ้ตาชทั้งท่านเจ้า, ผู้ณ้อยจ้ เข่าดูด้ข้ท่านเจ้าข้ทเท่, พึ่งข่มใจ้ใช้ค้ำดูาชความแนวนั้นเฟ้ด

เจ้าเชื้ญท่าวโขม้ที่ด้ขโนเจ้ด เณ้มาเนี้

32 เจ้าเชื้ญพ้อมทั้งผู้ข่มใจ้โด้ออกโจ้ขอดข่อนณจู่เจ้ด เณ้มาเนี้, ท่านเจ้าเว้าทั้ง เขาว่า, เอาทนนี่ด้ชู่นี้เม่เจ้เขาโจ้ท่าวโขม้. 33 ท่านเจ้าโด้เอาท่านเป็โต, ท่านชาโท โจ้ ท่านใช้ขนโจ้ท่อช ท่านเจ้าโททวนณ้ใจ้ทุกช. 34 ท่านเจ้าเว้าทั้งเขาว่า, เขาโททโณ้ ใจ้ทุกช ณ้อนจ้ตาชแข้ว, ให้เส้าชู่นี้เน้. 35 เม่ทู่าด้ออกโจ้น้อยณท่านเจ้าโด้ฟุ้งหน้า

โรจ ลิน ท่าว โหว้ ว่า, ว่า ทาท เรีด โด้ ให้ ฎาม ปาง มี่ ณี่ ใจ นี้ ออท โป ณ่อช ร้. 36 ท่าน เจ้า ฎาช ความ ว่า **"อ๋ง ดา เจ้า พี่ เอ๋ช"** เจ้า พี่ เรีด ฎู่ อน ขน ร้ง โด้, ร้ ให้ ณ้าง โทท ปาง มี่ นี้ ออท โป ณ่อช ร้ ขุท, ทาท ว่า ขุท ร้ ฎ่า ให้ เป็น ท่อช ขาง ใจ ขุท อ่าว, ให้ เป็น ท่อช ขาง ใจ เจ้า พี่ อ่าว.

37 แข้ว ท่าน เจ้า โด้ ต่าว ลิน มา เห็น ข่าม ใช้ ขาม ส นอน ฎุ้ง ฮู้ จี้ง เว้า ทีง ท่าน เป็ โต ว่า ณี้ โมน เอ๋ช, เจ้า นอน ฎุ้ง อ่า, เจ้า เข่า ท่ ใจ เส้า ทรง เฎ ถ้ว โด้ อา. 38 ให้ ฉี้ ! ท่าว โหว้ ฮู้ เพ่ ฉิ เข่า จ้ง จ้ง อ้ท ฉู่ ใจ, ใจ ฉู่ ว่า ว้น ฆาง ทาท ว่า มี่ ลิง ถ อ่อน แขง. 39 ท่าน เจ้า จี้ง ออท โป ท่าว โหว้ เท่ ส ใฆ่, โด้ ท่าว โหว้ เณ็ง เท่ ท่อน. 40 เม่ ลิน มา เห็น ข่าม ใช้ นอน ฎุ้ง ฮู้ ฮ้อน ว้า เขา แอ่ นอน เข่า มั่น ตา โด้ แข้ว, เข่า ฎู่ ว่า ฉิ ฎาช ความ แนว ใด. 41 เม่ ท่าน เจ้า ลิน เณ้า มา เท่ ฉู่ ขาม จี้ง เว้า ทีง เขา ว่า, พี่ ท่าน ฎิง นอน ฎุ้ง จี้ง พีท เอา แขง ฮู้ อา พี ถ เฎ มา ขอด แข้ว, ให้ เจ็ง, ขอด เฎ ขุท ฎาช ส ฉู้ ฮาว ให้ มี ส ปาง. 42 เอา ทน ตั่น แข้ว เขา ลี้ ออท โป, ให้ เจ็ง ! ฮู้ ฮ้าน เขา นั้น มา จี้ แข้ว.

เขา ปิด เจ้า เฮี้ญ

43 เม่ ท่าน เจ้า เว้า เชื้ ขุด ความ, เฎ นั้น ข้า ฮู่ ดา เป็น ข่าม ใช้ ฮู้ ส ทรง ฉิ ข อง ฮู้ ข่าม ใช้ นั้น, พ้อม ทีง เป็น โพ่ โด้ ณี่ ดาง ณี่ ท่อน มา, พี่ โทท ฆ่, พี่ โณ ข อน ฆอง, ฮู้ เฎ้า ส แท่ โด้ โร้ง เขา มา. 44 ฮู้ ฉิ ฉี้ ท่าน เจ้ นั้น โด้ แข้ น ความ ทีง เขา โว้ ว่า ณ้อ จุ้ง ฮู้ ใด ลี้ แม่น ฮู้ นั้น ให้ ปิด เอา โป แข้ว เส้า ให้ ถิ.

45 เม่ ข้า ฮู่ ดา มา ขอด เฎ ใด ลี้ เณ้า มา ทา ท่าน เจ้า โด้ ฎาช ความ ว่า, ฉิ ง โณ, แข้ว จุ้ง ท่าน เจ้า เรีด เณ็ง เอ้ท แพง ทาช. 46 แต่ น นั้น ลี้ ถุ้ม ปิด ท่าน เจ้า โป. 47 มี ฮู้ ส ฮิ น ฮู้ ท้ น ฉอด ดาง ออท พน ส ณ้อช โทท ฆ่ ฮู้ ส ทุ ณาด โป. 48 เจ้า เฮี้ญ โด้ ฎาม แต่ น นั้น ว่า, พี่ ท่าน ณี่ ดาง ณี่ ท่อน ออท มา ปิด เขา เณ็ง ปิด ส จ้ท. 49 เขา โด้ ฮู้ ท้ ง พี่ ท่าน ฎู่ มี้ ,ปอท ขอน ฮู้ ขี้ ง เขน โหว้ เขา พี่ ท่าน เข่า โด้ ปิด เขา ทาท ว่า ให้ อ้ท เป็น ท่อช พี้ ง ขาง ฟ้า โด้ ฉิ น โว้. 50 แข้ว แต่ น ข่าม ใช้ โด้ จ้ท ฟ่าช ร้ ท่าน เจ้า เฆี้ด. 51 มี ฮู้ ฎาช ฆ้อม ส นุ้ง เร้ ฟ้าน ฮิ น ถ้ว ท่อช ฎิ ง ท่าน เจ้า โป เขา ลี้ ปิด ฆน. 52 ทาท ว่า ฆน โด้ แท้ เร้ เป็ช โต แขน ฟ่าช โป.

เจ้า เฮี้ญ ณ้อง ฆ้า แต่ น ส ทิ น วาน

53 เขา ได้ เอา เจ้า เสี่ยนฐิง ทา เขน ซู้ โทท ฆ แดน ฆ ทุง ซู้ เจ้า ฮ แท่ แท่ง แดน ได้ xอน ฉอง ได้ ญม ทน ซู้ ท้น. 54 ท่าน เป้ โท ได้ ฐิง ท่อย ท่าน เจ้า ทาท ฑ่าง ทุท ท่าง ท้น มา ทอด เฉิน เดา เขน ซู้ โทท ฆ แข้ว นั่ง ฉิง ฐิน ซู้ ท่อย แดน ฮ ทาท. 55 ซู้ โทท ฆ แท่ง พ้ง ซู้ เสี่ด อ้ทเมง ได้ ข่าว ฮ เป็น จั่ง มา เฟ่ ว่า ฉิ ทา ขฐิง ฉ้า ท่าน เจ้า ฉ้, ทาท เข่า มี แนว ใด มา อ้าง ได้. 56 มี ทุาย ฮ เว้า เป็น จั่ง แข้ว ฟาง ฉิ้น ท่าน เจ้า ทาท ว่า ความ เขา เว้า นั้น เข่า แฟท ทน. 57 ฉ่าน ฮ ได้ ท้น นั้น เป็น จั่ง แข้ว ว่า. 58 น้อย ได้ ใน ซู้ นี้ เว้า ,เขา ฉิ แป้ เขน โฟ้ เขา ทุาง ฮ ท้ง นั้น นี้, แข้ว ทฐิง xาม มี ฉิ ท้ง นั้น ฑ่าง ใฆ่ เข่า แม่น ฮ เสี่ด. 59 เค่ นั้น อ้ทเป็น จั่ง เขา ฉิ้ เข่า แม่น ความ ทน.

60 ซู้ โทท ฆ ได้ ขึ้น นั้น ทาง ข่อน xาท ญม ฉาม เจ้า เสี่ยนว่า, ท่าน เข่า ทอง xง อา ? พ้ง ฮ ทา ความ ฉิ้น ท่าน เป็น แนว ใด. 61 ทาท ว่า ท่าน เจ้า ท่ม ซู้ เข่า ได้ ทอง ความ ใด, ซู้ โทท ฆ จั่ง ฉาม ท่าน เจ้า ใฆ่ ว่า, ท่าน เป็น เจ้า ฉาขิด ขุท เจ้า ฟ้า ซู้ ใx เขง ข้ เข่า ? 62 เจ้า เสี่ยนฐิง ทอง ว่า, เขา เป็น ซู้ นั้น ฉ์ แข้ว พ้ง ท่าน ฉิ เท็น ขุท ฉาย ฮ นั่ง ซู้ เฟ้ง ฉวา ซู้ จั่ท ใฆ่ ฉ้วน ทุง ทาง มา ท่อย ขึ้ง ฉ้า เมง ฟ้า. 63 ซู้ โทท ฆ นั้น ได้ จั่ท เx้ เจ้า แข้ว เว้า ว่า, ญม เขา ฑ่ง ฉิ ทา จั่ง ท่า ใด ใฆ่. 64 พ้ง เจ้า ได้ ใน ความ ดุ ง่าย เจ้า ฟ้า แข้ว, พ้ง เจ้า ขึ้ แนว ใด, แดน ฮ เฉ้า xาท ญม เท็ง เฟ้ด พ้อม ใจ ทน ว่า ท่าน เจ้า มี ฉิด โท้ย ด่าง ฉ้า. 65 มี ฮ ได้ โฉ่ม นี้ ฉ่า ขาย ใx ท่าน เจ้า, เอา ฉ้า มัด ตา ท้ง ท่าน เจ้า แข้ว เว้า ท้ง ท่าน เจ้า ว่า, แย่ง เง่ง แม่น ใด ท้ง, แข้ว ฮ ทาท เอา ท่าน เจ้า ฐิง ท้ง.

ท่าน เป้ โท ฉิ่ง ฉ้ เจ้า เสี่ยนฐิง

66 ท่าน เป้ โท ฑ่ง ซู้ ทาง นอท เฉิน เดา, มี ซู้ ฑ่ง ง ฮ ใจ้ ซู้ โทท ฆ ฑ่าง มา. 67 เม่ มน เท็น ท่าน เป้ โท นั่ง ฉิ ฐิน ซู้. มน ฉิ้ ฟัท ตา เง่ง เว้า ว่า, มัง ซู้ ท่อย เสี่ยนฐิง ใท เมง นา ฉ่า เจ้ด ดวา ? 68 ทาท ว่า ท่าน เป้ โท ฉิ่ง ฉ้ ว่า, ความ เจ้า เว้า นั้น น้อย เข่า ขู้ แท่ง เข่า เฉ้า โมท ใน ใจ เจ้า เว้า xง, ท่าน เป้ โท ออท ฐิง ฟาท ฑ ค่ง ใท่ ฉิ้ ฉน นั้น. 69 เม่ ซู้ ฑ่ง ฮ ใจ้ นั้น เท็น ท่าน เป้ โท ฉิ้ เว้า ท้ง พ้ง ฮ ซู้ ท้น ใฆ่ ว่า, ข้า นี้ ก็, เป็น ซู้ ง ทฐิง โฟด เขา. 70 ทาท ท่าน เป้ โท ได้ ฉิ่ง ฉ้ ใฆ่, ขุน ฑ่ง นั้น น้อย ง, แดน ฮ ซู้ ท้น ได้ เว้า ท้ง ท่าน เป้ โท ใฆ่, มัง เป็น ซู้

มาท 14

ว้านทั้งแดนนั้นแท้, เพ่ว่ามีเงินโทวาษีเจ้าแห่งทน. 71 ทาทว่า ท่านเป็โตได้ทิน
ฆาเงว่า "ผู้เจ้าเว้านั้นน้อยเข่าทู้" 72 เจ้นั้นโท่ขึ้นณนเป็นเท่ดู้ขอเง ท่านเป็โตรู้เง
หนี้ทอดความเจ้าเสี้ญเว้าทั้งเจ้าว่า ท่อนโท่ณนขอเงเรา ท่านดู้ดู้เง ข้เข่าทู้เรา ทอด
ขามเท่เม่หนี้ได้เณเงนั้นท่านเป็โตคั้แณทโท้นั้น.

มาท 15

แดนทินวานเจ้าเสี้ญดู้โท้ชเจ้เงตาช

1 ตั้นเจ้ามา แดนโททฆ์ ผู้เจ้า ผแท่ โณ่ขอทขอนวอเง แดนผเสีดอัท เมเง ได้ โข
วานทน แข้วสุทเจ้าเสี้ญโข่ชาวโท้ อ่านฎาปัขาด. 2 อ่านฎาปัขาดรู้เง ดามเจ้าเสี้ญ
ว่า, ท่านเป็นข่โ ฆนี้ผชีวเข่า ? ท่านเจ้าตอง ว่า, ท่านเว้านั้นแม่นแข้ว. 3 แดนโททฆ์
ใหญ่ได้ท่าวโท้ชใช้ท่านเจ้าทาชแนว. 4 อ่านฎาปัขาดรู้เง ดามท่านเจ้าใหม่ว่า, ท่าน
เข่าตองความใดอา? เงิ่งดุ! เรา ค้นท่าวท่านทาชแนวเล้นั้น. 5 เจ้าเสี้ญเข่าได้
ตองความใด, จ้าวอ่านฎาปัขาดเป็นทาทใจ.

6 ฎามมั้รู้ขุนวุนนั้น อ่านฎาปัขาดเจ้ชข่อชผทุผู้ญ, ท่อชความเป็นโพ่ได้แด่ข้. 7 มีผู้ญดู้งา งา งาดู้ทุท่อชแดนผด้านอัท เมเง ได้ณ้าผฎามนั้น. 8 เป็นโพ่ได้เอา
ทนโข่ทาอ่านฎาปัขาด, แด่ข้ให้เสีดแนวเจ้ชเสีดทั้งเรานั้น. 9 อ่านฎาปัขาดได้ดามเรา ว่า, พ้เง ท่านแอ่ให้ณ้อยข่อยข่โ ฆนี้ผชีวให้พ้เง ท่านอ่า ? 10 อ่านฎาปัขาดคั้ทู้แข้วแดนโททฆ์ได้ชาวท่านเจ้าให้ ข้อนเท้เงแทน.

11 แดนโททฆ์ได้ขุชความให้เป็นโพ่แด่ข้อ่านฎาปัขาดข่อช งาขา งาขึ้นเจ้าเสี้ญ. 12 อ่านฎาปัขาดรู้เงดามเราใหม่, ว่าทาทเณเงนั้นแอ่ให้ณ้อยเสีดแนวใดทั้งผู้พ้เง ท่านแณทว่าข่โ ฆนี้ผชีว, 13 เรา เอาทนแณทใช้ว่า ดู่เง มนโว้หนี้เงโม้วาแณน. 14 อ่านฎาปัขาดดามเราใหม่ ดู่เงโว้เสีดข้เง, ผู้นั้นได้เสีดผิดข้เง, ทาทเป็นโพ่เท่เงแณทนั้น ดู่เงโว้หนี้เงโม้วาแณน. 15 อ่านฎาปัขาดแอ่เอาใจเป็นโพ่รู้เง ข่อชงาขา งาให้เรา. เมให้เรา ทั้งเจ้าเสี้ญแข้วคั้เอโข่ดู่เงโว้หนี้เงโม้วาแณน.

มาท 15

ค่าแจ้งเจ้าเสียญีโว้หนึ่งโม้วาแณน

16 แณนถึงโด้เอาเจ้าเสียญีเก้าโปทรงเสนเดาอ่านๆาคู่ว่า ปาโขโตขึ้นแข้วโด้
เอาถึงเขึนข้อซมาเท้าโฟ่มทนท้นท. 17 เขาเอาเข้เฟ้ามรงอ่อนมานุ่งให้ท่านเจ้า,
เอาเดูหนามมาโณดเขึนโล้งตางเพาทรทรมใช่ทรท่านเจ้า. 18 แข้วโด้โหว้เขาท่าน
เจ้าว่า, ข้ให้เขึนทุทแอ่นแท่นคี้หมันขึนหนันปี้แขนเก้าแด่นา. 19 เขาโด้เอาโม้อี้ทึป
ทรท่านเจ้า, โดุ่มนั้ณาขาซใช่ท่านเจ้า, แข้วเท้าเก้าโท้มทรโข้. 20 เม่โด้ทั้งหนึ
ท่านหน้าแข้ว, เขาโด้แท้เข้เฟ้ามรงอ่อนฉันนันออท, เอาเข้ถึฉันเท่าท่านเจ้ามานุ่ง
ให้, แข้วเอาท่านเจ้าออทโปทอทกิดโว้หนึ่งโม้วาแณน.

21 มีฉู่ณฉู่นีโมนโทเมงกิเข้เนีเขึนอ้าซ ข้าอาเข้ทณนโดแท่งข้าขุโฉ, ทางมาแท่
ข้านนอททางนันแณนถึงโด้โณ่มนาซให้มนแปทโม้วาแณนเจ้าเสียญีโป. 22 เขาเอา
เจ้าเสียญีโปทอดข่อนฉู่ว่าโวขาโวขา แม่นข่อนโคขุททรทุ้อน. 23 เขาเอาเท้าควา
ทึปซางโม้ทอมมาดาซท่านเจ้า, ทาทว่าท่านเจ้าเข่าทิน. 24 เม่โด้ค่าวท่านเจ้าโว้หนึ่ง
โม้วาแณนแข้ว, เขาเอาเข้ถึท่านเจ้ามาโจ้ทแป่ปนทน เพ่แอ่ทุ้ว่าใฉ่ฉู่โด้อนใด.

25 เมเขาค่าวเจ้าเสียญีโว้นันเท้าเดุ่ทันเจ้า. 26 เขาโด้ท่าวโท้ซใช่ท่านเจ้าแท้ม
ข้โว้ว่า "ปโพนคสิว" 27 เขาเอาของคสิทมาค่าวโว้ท่อซท่านเจ้า, เพ้งณวาฉู่ณเพ้ง
ณ้าซฉู่ณ. 28 เพ่ให้เขึนท่อซพึปขางพ้าโด้ฉุนโว้, ท่านเจ้านึปเก้าทึปพึงคสิท. 29
แณนคสิทุ่างโปมาคี้ดุงาซท่านเจ้า ข้ทข่นทรแข้วเว้าว่า, ท่านฉู่แป่เทนโหว้เขา แข้ว
ที้งนั้นใฟ่ทรงขามมี้เอ่ซ. 30 ฉ่อซเจ้ามี่ให้ณ่อซ แข้วโขงมาข้โม้วาแณน. 31 แณน
โททฟ่, โณขอนจองเอาทนทั้งหนึเจ้าเสียญีทรงโฟดเขาว่า, มนฉ่อซคสิอั่นให้ณ่อซโด้,
ทาทฉ่อซเจ้ามี่เข่าโด้. 32 ให้เจ้าจาขิดปโพนคสิอิณาขาเอ็นโขงมาข้โม้วาแณนโว้
โน้, เพ่ณุ่มเขาฉู่เฉ่มน. ของคสิค่าวโว้ท่อซท่านเจ้านันคี้โด้ดุงาซท่านเจ้าแปททน.

เจ้าเสียญีเฟ้ดเข่ซ

33 เดุ่นันนั้ามัดมรท่รแณน่ถินแท่ขึปของเดุ่ทางเว็นทอดขามเดุ่ฉ้าซคี้. 34 ซ้าว
ขามเดุ่ฉ้าซคี้ เจ้าเสียญีโด้แณทโท้เขงแทงนั้น, **เอ็โขอิ,เอ็โขอิ,แขมา,ณาปิทขาม่ี.** ทนี้ว่า

มาท 15

เจ้าพี่ ผู้น้อย, เจ้าพี่ ผู้น้อย, เป็นจะจึง วางจะ ผู้น้อย. 35 ส่วนชู่ทั้น เม่ได้ในคำเว้า ว่า, ส่ผู้นี้ แณท ทาเอ๊ขี่ ชา. 36 มีผู้ส แขน ไปเอาทอง ถ้าชจุ่ม เท้า ให้อัน แข้ว ปัท ใช่ ปาช ไม้อี้ ให้ท่าน เจ้าทินผู้ ส ว่าทู่า ชั่น ให้เป็งท่อน มีเท่ เอ๊ขี่ ชา ฉุ มา ต่อช ให้ มนั่นอช เป่า ทู้. 37 เจ้าเชื่ญได้ แณท เจง แทง นั้น แข้ว ใจ นาด.

38 เจ๊ นั่น ถ้ามาน พั้ง ทจง เทน ญุ่ม จิท ออท เป็น จอง ฉัน แต่ เท็ง ทอด ขุม. 39 ทวาน ถี่ง ผู้ ชั่นชู่ ต์ หน้า ท่าน เจ้า นั่น, เม่ เท็น ท่าน เจ้า ตาช แนว ใด จึ่ง เว้า ว่า, แม่น แท้ ถี้, ท่าน เจ้า ผู้นี้ แม่น ขุท ตาช เจ้าพี่ แท้. 40 ทู่ง มีแฉน ผู้ ทู่ง แข เป็ง แต่ ทุท แฉน นั่น มี นาง มา ขี่ อา โท มัท ดา ขา, นาง มา ขี่ อา เอ๊ม ท่าน ชา โท ไป น้อชท่าน ใช่ เณ็ง แต่ง นาง ณา ไข เม้. 41 แฉน ผู้ ทู่ง นั่น ได้ ไป มา ใจ้ จอช ท่าน เจ้าเม่ เจ๊ ชู่ ทั้ง ฉา ขี่ เข้, แฉน ผู้ ทู่ง อั่น ทาช ส่ ได้ นั้น มาเมง เชื่ขุ ณา เข้ม ท่อชท่าน เจ้า นั่น ลี้ชู่ ทั้น.

ไปท มั้น เจ้า เชื่ญ ไว้ ทจง ฉี้ ด่าน

42 ลี้ มาแข้ว, มั้ นั่น แม่น มั้ เจ๋งวัท ท่อน มั้ ลี้ เป่า เชื่ด วัท ท่าน ใช่ เณ็ง โท ข้าน อา ขี่ มา ทาช เป็น ส่ มี หน้า มี ตา ผู้ ส ท่าน ได้ เชื่ด วัท พั้ง เทน ทิน วาน เมง มี ลี้ วน จุง. 43 เป็น ผู้ ลอง ทาแฉ่น เมง เจ้าพี่, ทาน งาน เก้า ไป ทา อ่าน ทา ปี้ ขาด จ๋ เอา ณอน เจ้า เชื่ญ. 44 อ่าน ทา ปี้ ขาด เป็น ทุาท ใจ ทั้ง วัท ตาช เจ้า เชื่ญ, จึ่ง ได้ แณท ทวาน นั่น มาถามว่า ตาช เท็งแข้ว อ่า? 45 เม่ ได้ ลวาม ทวาน ถี่ง นั่น แข้ว, อ่าน ทา ปี้ ขาด จึ่ง ชาว ณอน เจ้า เชื่ญ ให้ ท่าน ใช่ เณ็ง. 46 ท่าน ใช่ เณ็ง ได้ ฉี้ ถ้าช ป้าน ใหม่ มา แข้ว เอา ณอน ไข่ เอา ถ้า ป้าน ที่ ทุ้ม ไว้, แข้ว เอา ณอน ไป ไปท มั้น ไว้ พั้ง ฉี้ ด่าน เม่ แข้ว ลี้ ทั้ง ท้อน ด่าน ใหญ่ ตน ปาท ทุ ฉี้ ไว้. 47 นาง มา ขี่ อา โท มัท ดา ขา นาง มา ขี่ อา เอ๊ม ใช่ เณ็ง ลี้ ได้ เท็น ป่อน ท่าน ใช่ เณ็ง ไปท มั้น ณอน นั่น.

มาท 16

เจ้าพี่ ถด ให้ เจ้า เชื่ญ ลัน เป็น ส่

1 มั้ ลี้ เป่า เชื่ด วัท เพิ่ด ไป แข้ว นาง มา ขี่ อา โท มัท ดา ขา, นาง มา ขี่ อา เอ๊ม ชา โท ไป แต่ง นาง ณา ไข เม้, ได้ ฉี้ เจ๋ง ทอม เพ่ ฉุ เอา ไป อาป โท ลิง เจ้า เชื่ญ. 2 ตั่น เจ้า มั้ ผู้ ส เม่

ตาเวัน ออก เขา ลี้ มา ขอด ดุ๊ ด่าน. 3 ทรง เดิ เขา ทูง ชู่ ทาง ทาง นั้น เขา ได้ เห ทน ว่า, ใช
เจ้ ดิ ทั้ง ท้อน ด่าน นั้น ออก จ๊ ดุ๊ ให้ เขา เพ่ ท้อน ด่าน นั้น ใหญ่ ทาช. 4 เขาเห็น ท้อน ด่าน
นั้น ทั้ง ออก จ๊ แข้ว. 5 เม่ เขาเณ้า โป ทรง ดุ๊ เห็น ชู่ ดาช ฆอม ง นั่ง ชู่ เฟ้ง ณวา, นุ่ง เจ้ ขิ
ด่อน แดน ชู่ ทูง นั้น ดุ้ง ตั้น โตท ใจ. 6 ชู่ ดาช ฆอม นั้น, ได้ ฮอ เขา ว่า, ท่า โตท ใจ, พ้ง
นาง มาห่าว ทา เจ้า เชี้ ญ โท นา ณา เจ้ด ชู่ เห่า ดู่ าง ไว้ ฟั้ง ไม้ วา แณน นั้น อ่า ท่าน เจ้า ได้
ลันเป็น ส แข้ว, ท่าน เจ้าเป่า ได้ ชู่ นี้, เขาโป ท มั้น ท่าน เจ้า ไว้ ป่อน นี้ ถ่ . 7เอาทน โป ฮอ
พ้ง ง่าม ใช้ ท่าน เจ้า แท่ง ท่าน เป็ โต เน้, ว่า ท่าน เจ้า ได้ โป ตี้ ง วาง เจ้ ท่อน พ้ง ท่าน แข้ว,
พ้ง ท่าน ดิ เห็น ท่าน เจ้า ชู่ ท่า พั้น, เณ้ง ท่าน เจ้า ได้ ฮอ พ้ง ท่าน ไว้ นั้น. 8เณ้ง นั้น เขา จี้ ง
ออก จ๊ ดุ๊, โตท ใจ ง่น เณ้น ทาช จี้ ง เอา ทน แขน พ่าช เขาเป่า ได้ เว้า ให้ ใช พั้ง เพ่ ว่า ชี้ าน.

เจ้า เชี้ ญ ให้ นาง มา ขี้ อา มัท ดา ขา แท่ง ง่าม ใช้ เห็น

9 ตั้น เจ้า มี้ ดู่ ง เม่ ท่าน เจ้า ได้ ลัน เป็น ส แข้ว, ท่าน เจ้า ให้ นาง มา ขี้ อา โท มัท ดา
ขา เห็น ท่อน แม่น นาง มา ขี้ อา ชู่ ท่าน เจ้า ซ๊ ง ฉี้ เจ้ด โต ออก ให้ นั้น. 10 มา ขี้ อา จี้ ง โป
ฮอ พ้ง ส เวช ชู่ ทั้ง ท่าน เจ้า แต่ ท่อน นั้น, เขา ทาง โทท โณม โท้ ชู่. 11 เม่ เขา ได้ ยิน ว่า
ท่าน เจ้า ทูง เป็น ส แท่ง ขู่ ว่า นาง มา ขี้ อา ได้ เห็น ท่าน เจ้า แข้ว ทาท เขา ลี้ ทูง เป่า เดุ่.

12 ขุน มา ท่าน เจ้า ได้ ขึ้น มี่ ลิ ง แนว ใหม่ ให้ ง่าม ใช้ ขอ ง ส เห็น, ทรง เดิ เขา ทาง ออก
โป ขึ้น นอก ณอก นา. 13 ง่าม ใช้ ขอ ง ส นั้น ลัน มา ฮอ พ้ง ง่าม ใช้ ท่อช ทน นั้น ทาท
เขา เป่า เดุ่. 14 ทูง มา ท่าน เจ้า ให้ ง่าม ใช้ ซี้ ง เอ็ด ส เห็น เม่ เดิ เขา ทาง นั่ง ทิน เณ้า . ท่าน
เจ้า ได้ เจี้ เขา, ข้อน เขา เท่ง เง แท่ง ใจ แท่ ง าน เขา เป่า เดุ่ แดน ส ได้ เห็น ว่า ท่าน เจ้า ลัน
เป็น ส แข้ว. 15 ท่าน เจ้า ฮอ พ้ง ง่าม ใช้ ว่า, ให้ พ้ง ท่าน ออก โป ป้าว ณ่าว ใช เขง ให้ ส
แดน ลิน เมง ขุม เฟ้ด ดู่ ส. 16 ชู่ ใด เดุ่ แท่ง เชี้ ด ฉิด ขี้ ง ฑิ มา ดิ ได้ ณ่อช ซ๊ ง าง โณ้ช, ชู่
ใด เป่า เดุ่ ดิ ดี้ โท้ช. 17 พ้ง อ๊ท นี้ ทาท ดิ มี ความ เณ้ด ซี้ ทั้ง ชู่ เดุ่, เณ้ง เขา ดิ ขุ๊ ดู่ เขา ซ๊ ง ลิ
ออก ได้ , เขา ดิ ง าท ความ ทาท ท่าง ได้. 18 เขา ดิ ง ด ได้, ว่า เขา ทิน ณอง เป่ แนว ใด ลี้ ดิ
เป่า เป่เมา, เม่ เขา โป้ง มี ใช่ ส เจี้ ง ง่ช แข้ว พ้ง ส เจี้ ง ง่ช ลี้ ดิ ถิ.

เจ้า เชี้ ญ ลัน ขุ่ เมง ฟั้า ชี้ น พาน

มาท 16

19 เม่เสีกญ่ชู่เงีน เจ้าได้เว้าทีง เรา แข้ว, เจ้าฟ้าคี้ โงง มา ต้อน เอา ท่าน เจ้า นั้น เม่
เมง ฟ้า จีน ฟาน นี่ง ชู่ เฟ้ง ณวา เจ้า ฟ้า. 20 แต่น ข่าม ใจ้ นั้น เอา ทน ออก ไป ของ ลอน ลู่
ล่อน ลู่ ที่ เจ้า ฟ้า คี้ ได้ ขรม จัก ทีงเรา แท่ง เสีด ให้ จัก เรา ของ ลอน นั้น ได้ ขาง ถ้ จัก ทาก
วาน คี้ มี พ้อม ทน.

****